

உருபா
150.00

ISSN : 3051 4959

“அறிவைத் தந்திடத் துடிக்கும் தமிழ்த் திங்கள் ஏடு”

• நம்மட • முற்றம்

வீடை (தவகாச்) 2024 | சூல்வம் 04 | முற்றம் 10

- ✓ மூதூரின் வாழ்வியலைச் சொல்லும் வரால் மீன்கள்
- ✓ உலகத் தொழிலாளர் நாளுநம் பெண்கள் அரசியலும்
- ✓ அடிமைத்துவமும் அவெரிக்காவின் மனச்சாட்சியும்
- ✓ தமிழ் இலக்கியத்தில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு பெறும் முக்கியத்துவம்

RAY-BANS
TRINCO OPTICALS

E
F P
T O Z
J K L

**SPECIAL
OFFER**

RAY-BANS TRINCO

Ray-Bans Special Offer **10%**
discount to customers who bring
this advertisement

ரேபன்ஸ் இன் விசேட சலுகை இந்த விளம்பரத்தை கொண்டு வரும்
வாடிக்கையாளருக்கு **10%** விலைக்கழிவு வழங்கப்படும்

OUR SERVICE

* Surgeon Consulting * OT Reference

026 22 22 116

415, Dockyard Road, Trinco.

“அறிவைத் தந்திடத் துடிக்கும்
தமிழ்த் திங்கள் ஏடு”

நம்மட ஸ்ற்றம்

வீடை (வகாசு) 2024

ஆலம் 04 | ஸ்ற்றம் 10

உருபா - 150.00

முதன்மை ஆசிரியர்

திரு.கதிர்.திருச்செல்வம்

ஆசிரியர் குழு

திரு.அ.ரவீந்திரன்

திருமதி.சுஜந்தினி யுவராஜா

ஜனாப்.ஹ.மு.மு.மன்கூர்

ஜனாபா.மர்ளியா சக்காப்

திரு.வ.மகேஸ்வரன்

செல்வி.ரொஷானி ரவீந்திரன்

திரு.இரா.இரத்தினசிங்கம்

தொடர்புகளுக்கு :

“நம்மட ஸ்ற்றம்”

48/116, விநாயகபுரம்,

கண்டித்தெரு,

திருகோணமலை

தொலைபேசி : 077 2908990

மின்னஞ்சல்

nammadamuttam20@gmail.com

உள்ளே...

பக்கம்

கட்டுரைகள்

உலகத் தொழிலாளர் நாளும்	02
பெண்கள் அரசியலும்	
(முதன்மை ஆசிரியர், நம்மட ஸ்ற்றம்)	
இலங்கையின் தொல்குழகளைக்	04
களையெடுக்கச் சுழிபோட்ட	
"பாளிமொழி மாமரபு	
(மகாவம்ச - சிங்களர் கதை)"	
(சுமரீவந்தன், கிளிநொச்சி.)	
தமிழ் இலக்கியத்தில் பதினெட்டாம்	
நூற்றாண்டு பெறும் முக்கியத்துவம்	09
(சின்னத்தம்பி குரபுரன்)	
நல்லூர் ராஜதானியின் நகர அமைப்பு	15
(வ.ந.கிர்தரன்)	
கருத்து முதல்வாதமும் பொருள்	
முதல்வாதமும்	18

சிறுகதைகள்

கடந்து செல்லும் கதைகள்	23
(வனிதா சேனாதிராஜா)	
சரித்திரமொன்று சாம்பலாகிறது	37
(திருமதி.ஐஸ்வர்யா செந்தில்பாண்டி)	
வாழ்க பல்லாண்டு	43
(நந்தீஸ்வரி மாயவன்)	

கவிதைகள்

என் தமிழே	36
(லக்ஷ்மிஜா)	
மலைபடுகடாம்	52
(கந்தவனம் கோணேஸ்வரன்.)	
தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து	54
(ச.திருப்பரங்குன்றன் (இலண்டன்))	
காத்திருப்பு	55
(தென்கி முல்லையா நவீத், புலம்பெயர்ந்தவர்கள்)	
எனக்கான காலம் இன்னமும்...	56
(அனெல்ஸ்ரந்தாமன், புதுச்சேரி)	
தேசம் விட்டு	57
(சுமீன் லக்ஷ்மி, வள்ளுவரகோட்டம், வரியதலம்)	
அடிமைத்துவமும் அமெரிக்காவின்	
மனசாட்சியும்...	58
(பாவை மு.நி.பாதித், தோப்பூர்)	

திறனாய்வு

மூதாரின் வாழ்வியலைச் சொல்லும்	
வரால் மீன்கள்	60
(கனகசுரியம் பிபகானந்தன், சம்பூர், திருக்கோணமலை)	

உலகத் தொழிலாளர் நாளும் பெண்கள் அரசியலும்

“உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள்” என்ற, உரத்த குரல் ஒங்கி ஒலிக்கும் அறைகூவல் உலகம் முழுவதும் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன.

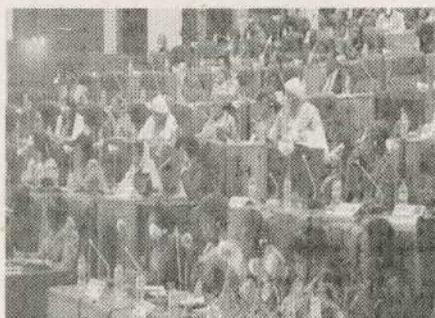
மே-1 ஆம் நாளில் தொழிலாளர் பற்றிய அக்கறை அனைத்துத் தரப்பினரிடமும் வியாபித்து நிற்பதைப் பார்க்கின்றோம்.

தொழிலாளர்கள் பற்றிய அக்கறையை யார் வெளிக்காட்ட வேண்டும் எனும் முறைதவறிய யார் யாரோவெல்லாம் கூவித்திரிவது வேடிக்கையாய் உள்ளது. தொழிலாளர்களை மதிக்கின்ற, தொழிலாளர் உரிமைகளை மதிக்கின்ற மனிதர்களே தொழிலாளர் பற்றிய அக்கறையை வெளிக்காட்ட உரித்துடையவர்கள் ஆகும்.

இன்றைய உலகில் உள்ள சனத்தொகையின்

அரைவாசிக்கும் அதிகமாக பெண்கள் தொகை இருப்பது உலகத் தொழிலாளர்களில் அரைவாசிக்கும் அதிகமாக பெண்கள் இருப்பதனை அப்பட்டமாக்கி நிற்கின்றது.

அனேகமான பெண்கள் வீடுகளிலும் பணியாற்றும் அதேவேளை அரசு மற்றும் தனியார் துறைகளில் பணியாற்றும் பெண்கள் அவ்விடங்களிலும் பணியாற்றிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றார்கள். உண்மையில் அனைத்துப் பெண்களும் தொழிலாளர்களாகவே உலகில் வாழ்கின்றனர் என்பது மிகைப்படுத்தப்பட்ட ஒன்றல்ல. அவ்வாறான பெண்களுக்கு குழுகாயத்தில் அவர்களுக்கு உரிய உரிமைகளும் மதிப்பும் வழங்கப்படுகின்றதா என்றால் விடை கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது.

அனைத்துத் துறைகளிலும் பெண்கள் வளர்ந்து வருவதாக கூறப்பட்டாலும் உண்மைநிலை அதற்கு நேர் வளர்ச்சி வீதம் உள்ளதாக புள்ளிவிபரங்கள் சொல்லி நிற்கின்றன. குறிப்பாக அரசியலில் பெண்களின் வகிபாகம் என்ன என்பதை நோக்கினால் குடியாட்சி பற்றி உலகிற்கு வகுப்பெடுக்கும்

அமெரிக்காவில் வெறும் பத்தொன்பது (19) சதவீதம் மாத்திரமே பெண்களின் அரசியல் வகிபாகமாக இருக்கின்றது. 1994 ஆம் ஆண்டில் வெறும் நூறு நாட்களில் பத்து இலட்சம் பேர் படுகொலை செய்யப்பட்டு இனப்படுகொலை நடைபெற்ற ஆபிரிக்க நாடான “ருவாண்டாவில்” பெண்கள் அனைத்துத் துறைகளிலும் அதிகளவான எண்ணிக்கையில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

ருவாண்டாவில் 2003 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் நாற்பத்தியெட்டு (48) வீதமான பெண்கள் நாடாளுமன்றத்திற்குத் தெரிவாகினர். அடுத்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் பெண்களின் எண்ணிக்கையானது அறுபத்திநாலு (64) வீதமாக உயர்ந்தது. இதுவே உலகில் அதிகளவான வீதமான பெண்கள் நாடாளுமன்றம் செல்லகின்ற நாடு என்ற பெருமையை ருவாண்டா நாட்டிற்குக் கொடுத்திருக்கின்றது. ருவாண்டாவில் அனைத்து துறைகளிலும் பெண்கள் முன்னணியில் உள்ளார்கள். அதற்கான முழு உரிமையையும் அந்நாட்டு அரசு பெண்களுக்கு வழங்குகின்றது. அரசு பணிகளிலும் ஐம்பத்தியிரண்டு (52) வீதமானவர்கள் பெண்களாகவே உள்ளனர். அதனால்தான் அந்நாடு மிக வேகமாக பொருண்மியத்தில் வளர்ந்து வருகின்றது. அத்துடன் உலகின் தூய்மையான நாடுகள் என்ற வரையறையில் முதலாம் இடத்தினை “ருவாண்டா” எட்டிப் பிடித்திருக்கின்றது. நமது நாட்டிலும் உள்ள பெண்கள் குறிப்பாக தொழிலாளர்களாக உள்ள பெண்கள் படிப்பதிலும் புரிந்து கொள்வதிலும் அதிக அக்கறை காட்டுவதுடன் அரசியலிலும் ஈடுபடுவதற்கும் முன்வர வேண்டும் என பெண்களிடம் நம்மட முற்றம் கோரிக்கை முன்வைக்கிறது.

முதன்மை ஆசிரியர், நம்மட முற்றம்

**இலங்கையின் தொல்குழகளைக்
களையெடுக்கச் சுழிபோட்ட
“பாளிமொழி மாமரபு (மகாவம்ச - சிங்களர்
கதை)”
பகுதி - 02**

(குமரிவேந்தன், கிளிநொச்சி.)

1940ஆம் ஆண்டுகளில் கொண்டு வரப்பட்ட வரண்ட நிலப்பகுதி (பிரதேச) குடியேற்றத் திட்டத்தில் தொடங்கிய தமிழர் நிலப்பறிப்பும், தமிழர் களையெடுப்பும், வகை தொகை இன்றி சிங்கள மக்கள் குடியேற்றமும் தொடர்கிறது. இன்றுவரை பௌத்த தேரர்களும், பௌத்த இனவாத அரசியலாளர்களும் புத்தரையும், பௌத்தக் கொள்கைகளையும் குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட்டு, நாடாளுமன்றத்தில் தமிழர் உரிமைபற்றிப் பேசுவதை தடைசெய்ய வேண்டும் என்றும், தென்னிலங்கையில் வாழும் தமிழர்கள் வெட்டித் துண்டு துண்டாகக் கூறுபோடப்பட வேண்டும் என்றும் ஒரு பௌத்ததேரர் முழக்கமிடுகின்றார். இதை அரசு பாராமுகமாக விட்டிருப்பது பெரும்பான்மை சிங்கள அரசின் மறைமுகமான கொள்கை என்பதாலா?. தமிழர் அடிப்படை உரிமைகோரி கருவி ஏந்திப் போராடியபோது அதற்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, ஐரோப்பிய நாடுகள், இந்தியா, பாகித்தான் போன்ற 20 மேற்பட்ட நாடுகளுடன் இணைந்து பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களைக் கொன்று குவித்தும், பல்லாயிரம்பேரை ஏதிலிகளாகப் புலம் பெயரவைத்தது இலங்கைப் பெரும்பான்மை அரசு. போதாதற்கு போராளிகளின் இடுகாடுகளைச் சிதைத்துச் சீரழித்து உழுபொறிகொண்டு உழுதும் புரட்டிப் போட்டனர். 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த துட்டகாமினி எங்கே? இன்று இங்குவாழும் இராசபக்சாக்கள் எங்கே? ஒப்பிட முடியுமா? இவர்கள் மனிதர்களா? பௌத்தர்களா?

பௌத்தக் கோட்பாடுகள் பலவற்றை கி.பி. 6ஆம் நூ.ஆ. வாக்கில் “வைதீக அத்வைதத்துள் ஆதிசங்கரர் உள்வாங்கிக் கொண்டார். இக்கால கட்டத்தில் வைதீகத்திற்கும் கொடுஞ் சிவனியத்திற்கும்

இடையில் தமிழ்நாடு, கர்நாடக போன்ற இடங்களில் கடும் போர் வெடித்து, பலவுயிர்கள் காவுகொள்ளப்பட்டன.

இக்காலப் பகுதியில் தமிழ் நாட்டு மக்கள சமயம் சாராதவர்களாகவே காணப்பட்டனர். ஆனால் சமணம், பௌத்தம், ஆசீவகம் போன்றவை சற்று வலுப்பெற்று இருந்தன (300ஆண்டுகால களப்பிரர் ஆட்சி). இக்கால கட்டத்திலேயே தமிழனை உலக உச்சிக்கே உயர்த்திய ஐம்பெரும் காப்பியங்கள், பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்கள் யாக்கப்பட்டு இருந்தன. கி.பி.7 ஆம் நூ.ஆ. அளவில் வைதீகத்தை (இந்துத்துவம்) ஏற்ற பல்லவர் ஆட்சி தமிழ் நாட்டில் தொடங்கியதாலும், பக்தி இயக்கம் அப்பர், சம்பந்தர் தலைமையில் வடிவெடுத்ததாலும் பல்லாயிரக் கணக்கான சமணர்கள், ஆசீவகர்கள், பௌத்தர்களின் உயிர்கள் காவுகொள்ளப்பட்டன (விரிக்க நீளும்). இதனால் உயிர்ப் பாதுகாப்புக் கருதி பல தென்னிந்தியத் தமிழர்கள் இலங்கைக்கு இடம்பெயர்ந்து இருக்கின்றனர். அவர்கள் கோயில்களும் அங்கு தரைமட்டம் ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

இன்றைய காஞ்சிகாமாட்சி கோயிலும், காஞ்சி சங்கராச்சாரி மடமும் அன்றைய பௌத்தர்களின் கோயிலும் மடமுமாக இருந்தவை. இப்பழிகள் வைதீகவேதப் பிராமணியத்தின் மேல் வந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக தமிழர்களை பலிக்கடாவாக்க துறைபோகிகளான (பன்மொழி) தமிழ் நாட்டுப் பௌத்த தேரர்களும், ஆசிரியர்களும் மகாவம்சத்தை, பாளிமொழியில் யாத்தனர் போலும் (ஆய்வுக்குரியது). அத்தோடு பௌத்தம் இலங்கையில் நிலைபெற வேண்டுமாயின் அதற்கு ஒரு புதுமொழி தேவை என்பதை உணர்ந்து கொண்டதால் சிங்களமும், தமிழர் முரண்கொள்கையும் மெல்லமெல்ல வளர்க்கப்பட்டது. இது வைதீகவேத ஆரியர் சிந்து வெளியில் உள்ளிட்ட நாளில்(கி.மு.1800), கலி (வந்தேறிகளை எதித்தவர்) ஆண்டு 1325 (தொல் தமிழ் ஆண்டு எனவும் கொள்ளப்படலாம்) இல் இருந்து தமிழ், தமிழர் மீது தொடரும் காழ்ப்புணர்வுச் செயற்பாடாகும்.

காலத்திற்குக்காலம் இலங்கையில் இருந்தும் தமிழ்நாட்டில் இருந்தும் சிலபல கரணங்களால் தமிழர்களின் இடப்பெயர்வுகள்

நடைபெற்றதாக வரலாறுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக குவேனி என்ற இயக்கர்பெண் கொலையுண்டபின், விசயனுக்கும், அவனது தோழர்கள் 700 பேருக்கும் மணப்பெண்களும் அவர்களின் உறவினர்களும், 18தொழில்கள் தெரிந்த 1000 இற்கு மேற்ப்பட்ட தொழில் விற்பன்னர்கள் அடங்கிய தமிழர்கள் குடும்பங்களும் பாண்டிய நாட்டிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டு குடியமர்த்தப் பட்டுள்ளனர். சங்ககாலமாகிய கரிகாற்சோழன் காலத்தில் 12000 பேரை காவேரிக் கல்லணை கட்டுவதற்காக இலங்கையில் இருந்து தமிழ்நாடு கொண்டு சென்றதாகவும், இலங்கை மன்னன் கயபாகு காலத்தில் தமிழ் நாட்டிலிருந்து 24000 பேருக்கு மேற்பட்டோரை இலங்கைக்குப் பிடித்து வந்ததாகவும் (நம்பகத்தன்மை ஆய்வுக்குரியது) கூறப்படுகிறது. இதில் அதிகமானோர் இங்கேயே குடியமர்ந்து இருக்கலாம்.

இலங்கையின் தொல்குடிகளான இயக்கர், நாகர்களைத் தவிர்த்து விட்டாலும் தென்னிலங்கையில் விசயன் தொகையினரை விட கூடுதல் தமிழர்கள் சமகாலத்தில் இங்கு வாழ்ந்துள்ளார்கள் என்பதை ஐயத்திற்கு இடமின்றி துல்லியமாய் வெளிப்படுத்துகிறது. மத முரண்பாடுகள், மொழி முரண்பாடுகள், ஆட்சி மாற்றங்களாலும் அடிக்கடி இடப்பெயர்வுகள் ஏற்பட்டது எனலாம். அத்தோடு விசயன் காலம்தொட்டு 1500ஆண்டுகள் (கி.பி.10 ஆம் நூ.ஆ) வரையில் வடகிழக்கிலங்கை அநுரதபுரத்தை தலைநகராகக் கொண்ட தென்னிலங்கையுடன் தொடர்பற்ற நிலை இருந்ததையே மாமரபு (மகாவம்ச) சுட்டி நிற்கிறது. அதுமாத்திரமல்லாது தென்னிலங்கை தமிழர்களையும், விசயனடி வந்தவர்களையும் கொண்டிருந்ததால் பல சிற்றரசுகளையும், குறுநில மன்னர்களையும், அரசுகளையும், பலமுள்ள வர்த்தகக் குழுக்களையும் கொண்டிருந்ததால் இம்மண்ணுக்குரிய தமிழர்களான சேன குத்த, எல்லாளன் போன்ற பலரும் தென்னிலங்கையை ஆண்டிருக்கின்றனர். துட்டகாமினி அநுரதபுரம் வந்து எல்லாளனை வெற்றி கொள்ள முன்னர் தென்னிலங்கையில் 32 தமிழ் மன்னர்களை வெற்றி கொள்ள நேரிட்டதாக எந்த ஒளிவுமறைவும் இன்றி மாமரபு வெளிப்படுத்துகின்றது. இவர்கள் வெளியில் இருந்து வந்த வன்முறையாளர் (அந்நியர்) அல்ல. மாமரபு நுண்மான் நுழைபுலம் கொண்டு ஆராயப்படுமானால் இவ்வுண்மை

புலப்படும். சோழப்படை எடுப்பென்றது கி.பி.10ஆம் நூ.ஆ. பிந்தியதேயாகும். கி.பி. தொடக்கத்தில் சேர நாட்டுள்(இன்றைய கேரளம்) ஊடுருவிய நம்பூதிரிப் பிராமணர்கள் அங்கிருந்த நாயர், வெள்ளாளரோடு இணைந்துகொண்டு கீழ்மட்ட ஏழைத் தமிழர்களின் சொத்துக்களை பறித்துக்கொண்டும், செல்வங்களைக் கொள்ளை அடித்ததோடு, அவர்களை அவர்களின் இருப்பிடங்களில் இருந்து விரட்டி காட்டுக்குள் துரத்தினர் (இம்மக்களே மாரசல் நேசமணி தலைமையில் போராடி காமராசர் முதலமைச்சராய் இருந்தபோது குமரிமாவட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டனர்). எஞ்சி இருந்தோரைத் தமக்கு அடிமை ஆக்கினர். இவ்வடிமைகளை விற்கவோ, தண்டிக்கவோ, கொலை செய்யவோ உயர்சாதிக்காரரால் முடியும். இந்நிலை கி.பி. 20 ஆம் நூ.ஆ. வரை கேரளத்தில் காணப்பட்டதாம். அடிமைகளை விற்கும் சந்தைகள் இரணியம், கொல்லம், அரிப்பாடு போன்ற இடங்களில் இருந்துள்ளன.

பெரியவர்கள் 6-8 உருபாவிற்கும், சிறுவர்கள் 25சதத்திற்கும் விற்கப்பட்டார்களாம். ஆங்கிலர் ஆட்சியிலும் பிராமணியத்தின் செல்வாக்கு (கொடுமை) மேலோங்கியே காணப்பட்டது.

தமிழ் நாட்டின் சோழ, பாண்டிய நிலப்பரப்புக்களில் பல்லவர் காலம் தொட்டு வடநாட்டுப் பிராமணர் வகைதொகை இன்றி இறக்குமதி செய்யப்பட்டு ஏழைத் தமிழர்களின் நிலங்கள் (இருப்பிடங்கள்) பறிக்கப்பட்டு பிராமணருக்கான குடியிருப்புக்களாக சதுர்வேதி மங்கலங்கள், அக்கிரகாரங்கள், பிரமதேயங்கள் என உருவாக்கப்பட்டன. ஏழைத் தமிழர்களும் இவர்களுக்கு அடிமையாக்கப்பட்டனர். இப்படியாக சேர, சோழ, பாண்டிய மண்ணில் பிராமணர், ஆட்சியாளர் கூட்டுக் கொடுமை, கொடூரங்களில் சிக்கித் தவித்த பல்லாயிரக் கணக்கான தமிழ்மக்கள் இவற்றிற்கு முகம் கொடுக்க முடியாமல் தொடர்ந்து இலங்கையுள் (சேரன்தீவு) குடியேறினர். சலாகம சாதியைச் சேர்ந்த சேரர்கள் பாணன் துறையில் இருந்து காலிவரை குடியேறினர். துறவா என்ற சாதியரும் சேரர்களே. புத்தளம்,சிலாபம், வத்தளை வரை குடியேறியவர்களும் தமிழர்களே. கண்டியை ஆண்ட மதுரை நாயக்க இனமும் தமிழர்களே. தாம் குடியேறிய இடங்களில் வாழ்ந்த சிங்கள

மக்களுடன் இரண்டறக் கலந்தனர். குடியேறிய தமிழர்கள் இனம் மாறியதால் சிங்களவர் பெரும்பான்மை ஆகினர். கி.பி. 13 ஆம் நூ.ஆ. காலப்பகுதியில் தமிழ்நாடு நாயக்க தெலுங்கர் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது. இதன் ஆட்சியாளனாய் இருந்த கிருட்டிணதேவராயர் தமிழர் எதிர் கடும்போக்காளனாக இருந்தான். இவனும் வடநாட்டுப் பிராமணரை இறக்குமதி செய்ததோடு, தமிழ்நாட்டின் அரசு உயர் பதவிகளில் இருந்த அனைத்துத் தமிழர்களையும் பதவி நீக்கம் செய்து தெலுங்கர்களை இப்பதவிகளில் அமர்த்தினான். இதனால் மனமுடைந்துபோன இத்தமிழர்கள் தம் சுற்றம், ஏவலர்கள் சூழ இலங்கையின் வடமேற்கு, மேற்கு, தென்மேற்கு, தெற்கு பகுதிகளில் வந்து குடியேறினர். இவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் யே.ஆர். யெய்வரத்தனாவின் முன்னோரான தம்பி முதலி தலைமுறையினர், எசு.டபிள்யு.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்காவின் முன்னோரான நீலப்பெருமாள் முதலி, கொல்வின்.ஆர்.டி.சில்வா, சி.பி.டி.த.சில்வா, சிறில் மத்தியு போன்றோரரின் முன்னோர்களும், வடபுலத்தில் தனிநாயகமுதலியும் அவரின் உடன் பிறப்புக்களான மாப்பானமுதலி, முவராயமுதலி, குலசேகரமுதலி, குணநாயகமுதலி, குந்தமாமுதலி, நிற்கிங்கமுதலி, வீரவேலாயுதமுதலி கந்தப்பமுதலி பெண் மரகதவல்லி போன்ற பலரையும் குறிப்பிடலாம். பிள்ளையார் வணக்கத்தை (வைதீகக் காணபத்தியம்) இலங்கைக்குக் கொண்டு வந்தவர்களும் இவர்களே.

ஆங்கிலேய காலனித்துவ ஆட்சியின்போது பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைக்காக தமிழ் நாட்டில் இருந்து இலக்கக் கணக்கான தமிழர்கள் கூலிகளாக கொண்டுவரப்பட்டு இலங்கையின் நடுவகப் பகுதியில் (கண்டி, கற்றன், பதுளை, நுவரெலியா, இரத்தினபுரி போன்றன) குடி அமர்த்தப்பட்டனர். அன்றைய கலனித்துவ ஆங்கில ஆட்சியாளர் மகாவம்ச நூலை (எசு.பொ.வின் சிங்களர் கதை) வெளியிட்ட போது இதை ஆய்வு செய்த சிறந்த வரலாற்று ஆசிரியரும், அறிஞருமான வி.ஏ.சிமித் அவர்கள் இந்நூலின் 37 அதிகாரங்களில் முதல் 10 அதிகாரங்களில் உள்ள விரிவுபட்ட வரலாற்றை புனைவுத் தகவல் (அபத்தங்) களால் முடையப்பட்ட வேலைப்பாடு (வசபாவிற்கு முற்பட்ட ஆட்சிக் காலம்) என அவற்றை மறுக்கின்றார். (தொடரும்)

தமிழ் இலக்கியத்தில்
பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு
பெறும் முக்கியத்துவம்

சின்னத்தம்பி குருபரன்

அத்தியாயம் 2

2.2.2 அச்ச இயந்திர வருகை.

அச்ச இயந்திரத்தின் வருகையைப் பேராசிரியர் கைலாசபதி “ஒரு யுகமாற்றத்தின் முன்னறிகுறி” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழ் நாட்டுக்கு அச்ச இயந்திரம் கொண்டு வரப்பட்டமை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் குறிப்பிடத்தக்க எல்லை எனலாம். முன்பெல்லாம் பணையோலை, பதனிட்ட தோல் ஆகியவற்றில் எழுதி வந்தனர். இதற்கு மனித உழைப்பு, பொருட்செலவு அதிகம் தேவைப்பட்டது. அத்தோடு ஒலைச் சுவடிகளில் எழுத்தாணியினால் முற்றுப் புள்ளி, காற் புள்ளி, அரைப் புள்ளி, மேல்புள்ளி, மேற்கோள் ஆகியவற்றையும் வைக்க முடியாத நிலையும் ஏற்பட்டது. ஒன்றை எழுதி முடிப்பதற்குப் பல உபகரணங்களும் நீண்ட காலமும் தேவைப்பட்டது. இத்தகைய சிரமங்கள் அச்ச இயந்திரத்தின் வருகையினால் தவிர்க்கப்பட்டது. வருத்தமின்றி எழுதுவதற்கு ஏற்ற கடதாசி, எழுது கருவிகள், உபகரணங்களும் இலகுவில் கிடைத்தன.

எழுதா எழுத்துக்கள் எனப்படும் அச்செழுத்துக்களைக் கொண்டு ஒல்லாந்து நாட்டின் அம்ஸ்டர்டாம் நகரில் 1686 இல் முதலாவது நூல் அச்சிடப்பட்டது. இந்நூலில் மரம், செடிகளின் பெயர்கள் மாத்திரம் குறிக்கப்பட்டிருந்தன. அதன் பின்னர் சீகன் பால்கு பாதிரியார் (1683-1719) தஞ்சைத் தரங்கம்பாடியில் 1710 இல் ஓர் அச்ச இயந்திரத்தை நிறுவினார். அதில் சில தமிழ் நூல்கள் அச்சிடப்பட்டன. ஷூல்ஸ் எனப்படும் ஜேர்மனியப் பாதிரியார் ‘பரதீஸ் தோட்டம்’ என்னும் நூலைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து 1749

இல் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். சீகன் பால்கு பாதிரியார் அச்சுக் கூடத்தை நிறுவியதோடு காகிதத் தொழிற்சாலையினையும் நிறுவி விபிலிய நூலைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து அச்சிட்டு வெளியிட்டதோடு தமிழ் - இலத்தீன் ஒப்பிலக்கண ஆய்வு என்னும் நூலையும் எழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்டார். 1750இல் “உண்மைத் தத்துவம்” என்னும் நூலை “ஞானக் கண்ணாடி” என்ற பெயரில் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். இவ்வாறு ஆரம்பித்த அச்சிடும் பொறி பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் நிறுவிப் பல நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டு வந்தனர்.

அச்சு இயந்திரத்தின் வருகையும் அச்சுத் தாளின் வருகையும் எழுதா எழுத்தில் பிற்காலத்தில் பல பழைய நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்கு வழிவகுத்தது. அச்சு இயந்திர வருகை தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒரு மைற்கல்லாகக் கொள்ளப்பட்டது. குறைந்த செலவில் பல நூல்கள் அச்சிடப்பட்டமையால் குறைந்த விலையில் பலரும் வாங்கி வாசிக்கும் பழக்கம் உருவாகியது. சமயம், தத்துவம், வைத்தியம், இலக்கணம், இலக்கியம், கல்வி, விஞ்ஞானம், கணிதம், புவியியல், வரலாறு என்ற வகையில் பல நூல்களும் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டன. இதனால் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு குறிப்பிடத்தக்க காலப் பகுதியாக அமைந்தது.

2.2.3. எழுத்துச் சீர்திருத்தம்.

தொல்காப்பியம், வீரசோழியம், நன்னூல் முதலிய பழைய இலக்கண நூல்கள் எல்லாம் ‘எ’ கரங்கள் ‘ஒ’ கரங்கள் புள்ளி பெறும் என்று கூறுகின்றன. இதனால் மக்கள் குழப்பமடைந்தனர். ஏட்டுச்சுவடிகளில் புள்ளி வைத்து எழுதும் பழக்கம் இத்தகைய குழப்பத்திற்குக் காரணமாய் அமைந்தது. இதனை உணர்ந்த வீரமாமுனிவர் அவர்கள் ‘எ’ கர, ‘ஒ’ கர என்பவற்றை ‘ஏ’, ‘ஓ’ என எழுதும் வழக்கத்தையும், குற்றெழுத்துக்களில் ஒற்றைக் கொம்பின் மேல் புள்ளியிடும் (பெ) முறையும், நெட்ழுத்துக்குப் புள்ளி (பெ) இடாத முறையும் பின்பற்றப்பட்டன. இவை குற்றெழுத்துக்கும் நெட்டெழுத்துக்கும் ஒரே மாதிரி எழுதப்பட்டமையால், அவற்றின் வேறுபாட்டை எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் வீரமாமுனிவர்

நெட்டெழுத்துக்குக் கொம்பை மேலே சுழித்தெழுதும் (பே) முறையை உண்டாக்கினார். இவர் செய்த இவ்வெழுத்துச் சீர்திருத்தம் படிப்பதற்கும் எழுதுவதற்கும் தெளிவாக அமைந்தது. இவர் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்துடன் முற்றுப்புள்ளி முதலான குறியீடுகளையும் உருவாக்கினார். இம்முறையே தமிழ் மொழியில் இன்னறும் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன.

2.2.4. விஞ்ஞான நூல்கள் பதிப்பிக்கப்பட்டமை.

ஐரோப்பியர் வருகையினால் தமிழ் மொழியில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் உரைநடை நூல்களும் அச்சப் புத்தகங்களும் வெளியிடப்பட்டது போல் பல விஞ்ஞான நூல்களும் எழுதி வெளியிடப்பட்டன. பூகோள நூல், வானநூல், பிராணிநூல், கேத்திர கணிதம், உலக சரித்திரம், உடல்நூல், நில அளவை நூல், ஊர்திரி விலங்கியல் முதலிய நூல்களும், மொழி பெயர்ப்பு நூல்களும் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டன. முன்பு சமயம், இலக்கியம், தத்துவம், வரலாறு என்ற வகையில் செய்யுள் வகையில் நூல்கள் எழுதப்பட்டிருக்க அச்சுவாகனத்தின் வருகையைத் தொடர்ந்து விஞ்ஞானத் துறை சார்ந்த நூல்கள் பல தமிழ் மொழியில் அச்சிடடு வெளிவந்தன. அத்தோடு வைத்தியம், பல வகைத் திருட்டாந்தம், வாகனங்கள், மதுந்தச் சரக்குகளின் பெயர்கள்? நியாய இலக்கணம், இரசாயன முதல் நூல் முதலிய நூல்களும் வெளிவந்தமை தமிழ் இலக்கியத்திலும், அறிவியல் துறையிலும் பாரிய மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தின. இது பிற்காலத்தில் பதிப்புத் துறை விருத்தியடைய உதவியது.

2.2.5. அகராதி

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தமிழில் தோன்றிய முதல் அகராதி 'சதுரகராதி' ஆகும். இதனை ஆக்கியவர் வீரமாமுனிவர் ஆவார். இதனால் இவரை 'அகராதியின் தந்தை' என அழைப்பர். தமிழ் இலத்தின் அகராதி, போர்துக்கெயம் - தமிழ் - இலத்தின் அகராதி ஒன்றும் இயற்றியுள்ளார். இவை பிறநாட்டார் தமிழ் கற்பதற்குத் துணை புரிந்தன. பண்டைக் காலத்தில் நிகண்டுகளைக் கொண்டே பொருள் கண்டு கொண்டனர். நிகண்டுகளை உருப்போட்டு

மனப்பாடம் பண்ணிவைக்க வேண்டி இருந்தது. மனப்பாடம் பண்ணிவிட்டால் நிகண்டுகளிற் பயனில்லை. அகராதி என்பது அத்தகையதன்று. பொருள் தெரியாத கடின சொற்களுக்கு அகராதியைப் பயன்படுத்தி மனதில் பொருள் தெரிந்து கொள்ளலாம். இது மாணவர் எளிதாகக் கற்பதற்கு வழி வகுத்தது. ஐரோப்பியர்களுக்குரிய அகராதி எழுதும் வழக்கத்தைத் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்தவர் வீரமாமுனிவர் ஆவார். 1776 இல் அந்தோனி டிப்ரில் பாதிரியார் தமிழ் போத்துகீஸ் அகராதியை எழுதி வெளியிட்டார். அகராதி எழுதப்பட்டமையினால் தமிழ் இலக்கியத்தில் பன்னெடுங்காலமாக இருந்து வந்த தேவை நிறைவு செய்யப்பட்டது. இவற்றையும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களில் ஒன்றாகக் கொள்ளலாம்.

2.2.6. செய்யுள் இலக்கியம்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பியப் பாதிரியார் செய்யுள் இலக்கியம் இயற்றுவதிலும் முன்னணியில் திகழ்ந்தனர். இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் வீரமாமுனிவர் ஆவார். இவரது தேம்பாவணி என்னும் காவியம் பலராலும் போற்றப்படுகின்றது. திருக்காவலூர்க் கலம்பகம், கீத்தேரி அம்மாள் அம்மானை, அன்னை அழுங்கல் அந்தாதி முதலிய சிற்றிலக்கியங்களும் இவரால் இயற்றப்பட்டன. வீரமாமுனிவரின் தேம்பாவணி இவரின் தமிழ் புலமைக்குச் சான்றாவதோடு காவிய அமைப்பில் சீவகசிந்தாமணியையும் கற்பணைத் திறத்தில் கம்பராமாயணத்தையும் போன்றது. இந்நூலைப் பாடியமைக்காக இவருக்குத் தமிழ் அறிஞர்கள் வீரமாமுனிவர் என்னும் பட்டம் கொடுத்துக் கௌரவித்தனர். “தமிழ் இலக்கியத்தின் தலைசிறந்த நான்கு காப்பியங்களுள் தேம்பாவணியும் ஒன்று” என்பார் கால்டுவல். தமிழ் காப்பிய வளர்ச்சியில் இந்நூலுக்கு ஒரு தனி இடம் உண்டெனலாம்.

2.2.7. மொழி பெயர்ப்பு.

இந்நூற்றாண்டில் மொழி பெயர்ப்பு முயற்சிகளும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இதில் குறிப்பிடத்தக்கவர் வீரமாமுனிவராவார். இவர் திருக்குறள் அறத்துப்பால், பொருள்பால் ஆகியவற்றை இலத்தீன் மொழியில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். பரதீஸ் தோட்டம்

என்ற நூலை ஷுலிஸ் பாதிரியார் 1749 இல் தமிழில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டார். சீகன் பால்டு பாதிரியார் விபிலிய நூலைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டார். இம்முயற்சி பிற்காலத்தில் மொழி பெயர்ப்பு இலக்கியங்கள் பல தோன்றுவதற்கு வழிவகுத்தது.

2.2.8. எளிமைத் தன்மை.

சாதாரண கல்வி அறிவுள்ள மக்களும் எளிதில் விளங்கிப் படித்துப் பொருளறியக் கூடியவாறு உரைநடை, செய்யுள் ஆகியவற்றை இயற்றினர். தர்க்க முறையான இலக்கிய வழக்குச் சொற்கள் மிகுதியும் கலவாதவாறு இலக்கணவமைதியைத் தளர்த்தியும் பேச்சு வழக்கில் நகைச்சுவை கலந்தும் எழுதினர். வீரமாமுனிவர், சீகன் பால்டு பாதிரியார், சிவஞான முனிவர், தாயுமானவர் போன்றோர் இத்தகைய எளிமைத் தன்மையைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் கையாண்டனர். வீரமாமுனிவரின் பரமார்த்த குருகதை இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாகும். மக்கள் பயன்படுத்தும் மொழி, அவர்களுக்குரிய பண்பு, எளிமை, விளங்கக்கூடிய பொருள் ஆகியவற்றைப் பின்பற்றி எழுதும் எந்தப் படைப்பும் மக்களால் வரவேற்கப்படும். நிலைத்திருக்கம் என்பதற்குப் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் கையாண்ட உரைநடை சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும். அதுவே மக்கள் இலக்கியமாகும். இவ்வகைப்பட்ட இலக்கியம் இலகுவில் மக்களைச் சென்றடையும். மக்களோடு மக்களாக வாழ்ந்து அவர்களின் துன்ப துயரங்களைக் கண்டறிந்து, அவர்கள் மொழியையே பேசிப் பொதனைகள் செய்த பாதிரிமாரின் உரைநடை எளிதில் மக்களைக் கவர்ந்தமைக்கு அவர்கள் கையாண்ட எளிமைத் தன்மையும் காரணமாய் அமைந்தது. இத்தகைய பண்புகள் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டை ஏனைய காலப் பகுதியில் இருந்து வேறுபடுத்துவதற்குரிய சான்றுகளாய் அமைகின்றன.

2.2.9. செய்தித்தாள்.

ஐரோப்பியரால் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்ட செய்தித்தாள்கள் மிசனரிச் சபையின் அனுசரணையுடன் மாதம், வாரம், தினசரி என்ற அடிப்படையில் வெளிவந்தது. பிரச்சாரம் செய்வதற்கும் தமது கருத்தக்கள் எளிதில் மக்களைச் சென்றடைவதற்கும் உரிய கருவியாகப் பாதிரிமார் செய்தித்தாள்களைக் கையாண்டனர். இது தமிழ்

இலக்கியத்துக்கு ஒரு புதிய வடிவமாகக் கொள்ளப்பட்டது. பத்தொன்பதாம், இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் பல்வகைப்பட்ட செய்தித்தாள்கள் தோற்றம் பெறுவதற்கு அத்திபாரமாக அமைந்தது.

2.2.10. நாடகம் / கூத்து.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் பாதிரிமாரும, புலவர்களும் தமிழ் இலக்கியத்தில் கையாண்ட பள்ளு, குறவஞ்சி, சிந்து முதலான இலக்கிய வடிவங்கள் உரையாடற் பாங்கிலும், நாடகப் பாங்கிலும் அமைந்திருந்தன. இசை கலந்த பாடல்களும், கீர்த்தனைகளும், நாட்டியக் கச்சேரிகளும் நாடக அரங்குகளில் நடித்துக் காட்டப்பட்டன. இசைப் காடல்களில் பாடப்பட்ட கீர்த்தனைகள் மக்களால் பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டன. முத்துத் தாண்டவரின் கீர்த்தனைகள், கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரின் நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனைகள், அருணாசலக் கவிராயரின் இன்பம் ததும்பும் கிராம நாடகம், திரிகூடராசப்ப கவிராயரின் திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி மற்றும். முக்கூடற் பள்ளு, அரிச்சந்திர நாடகம், கிருஷ்ணன் தூது நாடகம், மார்க்கண்டேயர் நாடகம், சிறுத்தொண்டர் நாடகம், அல்லி நாடகம் ஆகியன நாடகங்களுக்குச் சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

நொண்டி நாடகம் இஸ்லாமியத் தமிழ் புலவர்களால் தமிழ் இலக்கியத்துக்குக் கிடைத்த பெரும் பேறாகக் கொள்ளப்பட்டது. இதில் நொண்டி ஒருவன் தவறு செய்து, அதனால் வாழ்விழந்து வருந்தும் செய்தி கூறப்பட்டது. திருக்கச்சூர் நொண்டி நாடகமும் மாரிமுத்துப்பிள்ளை பாடிய நொண்டி நாடகமும் குறிப்பிடத்தக்கன.

ஆரம்ப காலத்தில் பாரதம், இராமாயணக் கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே நாடகங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் நகைச்சுவை, அந்தகச் சுவை கலந்த, சாதாரண மக்களைப் பாத்திரமாகக் கொண்ட நாடகங்கள் இயற்றப்பட்டமை மக்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. ஐரோப்பியப் பாதிரிமாரும நவீன உத்திகளைக் கையாண்டு நடகங்களை இயற்றினர். பிற்காலத்தில் நாடக இலக்கியம் மேலும் வளர்ச்சியடைவதற்கு இந்நூற்றாண்டு ஓர் அத்திபாரமாக அமைந்தது.

(தொடரும்)

நல்லூர்
இராஜதானியின் நகர
அமைப்பு
வ.ந.கிரிதரன்

அத்தியாயம் - 01

நல்லூரும் சிங்கை நகரும்!

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் தலைநகராக விளங்கிய நகர்களாக “சிங்கை நகர்”, “நல்லூர்” ஆகியவற்றைக் கூறலாம். நாக அரசர்களின் காலகட்டத்தில் கதிரமலை என அழைக்கப்பட்ட கந்தரோடை ராஜதானி தகுதிநிலையினை (அந்தஸ்தினை) வகித்து வந்தது. அதன்பின் அந்த நிலையினை அடைந்தவை மேற்கூறப்பட்ட சிங்கை நகர், நல்லூர் ஆகிய நகர்களே. வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் மத்தியில் மேற்படி சிங்கைநகர், நல்லூர் பற்றிய விடயத்தில் ஒரு குழப்பநிலை நிலவுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. ஒரு சாரார் சிங்கை நகரும் நல்லூரும் ஒன்றேயெனக் கருதுகின்றார்கள். மறுசாராரோ நல்லூரும் சிங்கை நகரும் ஒருவேறு காலகட்டங்களில் இராஜதானிகளாக விளங்கிய இரு வேறு நகர்களெனக் கருதுகின்றனர். கலாநிதி சி.க.சிற்றம்பலத்தின் கருத்துப்படி நல்லூரும் சிங்கை நகரும் ஒன்றே. “பொதுவாக நல்லூரே சிங்கைநகரென அழைக்கப்பட்டு வந்தது எனலாம்.. “(கட்டுரை: யாழ்ப்பாண இராச்சியம் ஈழமுரசு (கனடா) 25-02-1994).

“குவேறா சுவாமிகளின் சான்றுப்படி கரையிலிருந்து நல்லூருக்கு வரும் வழியில் சுங்குநயனார் (Chungainayanar) அதாவது சிங்கைநகர் எனும் பலமான அரணுள்ள இடம் பற்றிக் குறிப்பு வருகின்றது. இதுவே தமிழ் நூல்களிலும் கோட்டகத் தமிழ்ச் சங்கத்திலும், தமிழகக் கல்வெட்டிலும் வரும் சிங்கைநகர் அல்லது நல்லூராகும்...” (ஈழமுரசு, கனடா, 11-03-1994). முத்துக்கவிராசர் என்பவரால் கி.பி.16ஆம் நூற்றாண்டின் முடிவில் அல்லது 17ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் எழுதப்பட்டதாகக் கருதப்படும் கைலாயமாலையும் முதலாவது சிங்கை ஆரியன் நல்லூரைத் தலைநகராக அமைத்த வரலாற்றைக் கூறும். சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், முதலியார்

செ.இராசநாயகம், கலாநிதி க.செ.நடராசா போன்றவர்களின் கருத்துப்படி நல்லூரும் சிங்கை நகரும் இருவேறு வேறான இரு நகரங்கள். "யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் ஆட்சி கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பித்ததென்பர் வரலாற்றாசிரியர்கள். அம்மன்னர் செகராசசேகரன், பரராசசேகரன் என்ற பட்டப்பெயர்கள் ஒருவர் பின் ஒருவர் ஒருவராகச் சூடிக்கொண்டு சிலகாலம் சிங்கை நகரிலிருந்தும் பின்னர் நல்லூரிலிருந்தும் அரசு செலுத்தினர்.." (க.செ.நடராசுவின் "ஈழத்தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி", பக்கம் 6). "பராக்கிரமபாகுவின் கபட்சிந்தையை அறியாத செண்பகப்பெருமாள் யாழ்ப்பாணம் போய்ப் பழைய தலைநகர் பாழாய்ப்போய் விட்டமையினால் நல்லூரிலே கி.பி.1450இல் ஒரு புது நகரெடுப்பித்துச் ஸ்ரீசங்கபோதி புலனேகபாகு என்னும் சிங்கள நாமத்தோடு பதினேழு வருடங்களாக அரசு செய்து வந்தான்.." (முதலியார் இராசநாயகத்தின் "யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்", பக்கம் 75).

கைலாயமாலை, வையாபாடல் போன்ற நூல்களின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்ட யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் மயில்வாகனப் புலவரோ சிங்கையாரியராசன் (முதல் ஆரியராசன்) நல்லூரிலேயே தனது அரசிருக்கையை ஸ்தாபித்ததாகக் கூறுவார். இவ்விதமாக நல்லூர் பற்றியும் சிங்கைநகர் பற்றியும் நிலவுகின்ற இருவேறான கருத்துக்களில் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், முதலியார் செ.இராசநாயகம், க.செ.நடராசா போன்றோர் கருதுவது போன்று நல்லூரும் சிங்கை நகரும் இருவேறு நகரங்கள் என்பதே ஏற்கக் கூடியதாக உள்ளது. இவற்றிற்கு ஆதாரங்களாகப் பின்வருவனவற்றைக் கூறலாம்.

1. கேகாலையில் கொட்டகமா என்னுமிடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டொன்று பின்வருமாறு கூறுகிறது. "கங்கணம் வேற் கண்ணிணையாற் காட்டினார் காமர்வளைப் பங்கயயக்கை மேற்றிலதம் பாரித்தார் பொங்கொலி நீர்ச்சிங்கைநகராரியனைச் சேராவனுரேசர் தங்கள் மடமாதர்தாம்..."

இவ்வெண்பாவில் "பொங்கொலிநீர்ச் சிங்கைநகராரியர்.." என சிறப்பித்துக் கூறப்படுவது பற்றி முதலியார் செ.இராசநாயகம் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.. இச்சிங்கைநகர் அடியடியாகப் பலவாரியச் சக்கரவர்த்திகளுக்கு மகோன்னத இராசதானியாகவதற்கு முதன் முதலடியிட்டவன் இவ்வுக்கிரசிங்கனே. "பொங்கொலி நீர்ச்

சிங்கை நகர்” எனச் சிறப்படை கொடுத்து விதந்தோதப் பட்டிருப்பதால், சிங்கை நகர் பொங்கியெழும் திரை யொலியையுடைய சமுத்திரக் கரையோர மென்பது நிதர்சன மாயிற்று. அவ்வாறமைந்துள்ளவிடம் வல்லிபுரக் கோயிலைச் சார்ந்த கடலோரத்தில் மணற்றிடரிற் புதைந்து ஆங்காங்கு கிடக்கும் அனேக பாரிய கட்டடங்களாலும் வலியுற்று வெலிவுற்று உறுதி பெற்றொளிர்கின்றவென்க..” (யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் 235-236). சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் கருத்தும் இதுவே.

2. புகழ்பெற்ற முஸ்லீம் பயணியான இபின் பதூத்தா தனது குறிப்புகளில் ஆரிய மன்னனை “இலங்கையின் சுலதானெனவும்”, பல கப்பல்களுடன் விளங்கிய கடற்படையை அவன் வைத்திருந்தது பற்றியும் தெரிவித்திருக்கின்றான். வலிய கடற்படையையே வைத்திருந்த ஆரியமன்னர்கள் தலைநகரான சிங்கைநகரைத் துறைமுகத்திற்கண்மையில் தான் வைத்திருக்க வேண்டும். இவ்வகையில் நல்லூரைவிட வல்லிபுரமே துறைமுகப் பொலிவு மிக்கதொரு நகர்.

கைலாயமாலை நல்லூரினை “நல்லைமுதூர்” என அழைக்கின்றது. நல்லூரின் தொன்மையினை இது சுட்டிக் காட்டுகிறது. முதலாம் இராசேந்திர சோழன் காலத்திலேயே நல்லூர் ஓர் ஆலயமமைந்த புனித ஸ்தலமாக விளங்கியதை அறிய முடிகின்றது. யாழ் கோட்டையிலிருந்து பெறப்பட்ட முதலாம் இராசேந்திர சோழனின் கல்வெட்டொன்றைப் பற்றிய ஆய்வுகளை ஏற்கனவே கலாநிதி கா.இந்திரபாலா நடத்தியுள்ளார். இது பற்றிக் கலாநிதி சி.க.சிற்றம்பலம் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “..இக்கல்வெட்டில் தானத்தை அளித்தவராக சாந்தன் காணப்படுகின்றான். நல்லூரிலமைந்த இந்துக் கோயிலுக்கு இவன் அளித்த மிருகங்கள் இதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன..” (“சிந்தனை” யாழ் பல்கலைக்கழகக் கலைபீட வெளியீடு ஆடி 1984, பக்கம் 121). ஏற்கனவே புகழ்பெற்று விளங்கிய தொன்மை வாய்ந்த நல்லூரைச் சிங்கை நகரென அழைத்திருப்பார்களாவென்பது சந்தேகத்துக்குரியது. இவற்றை யெல்லாம் நோக்கும் போது நல்லூரும், சிங்கைநகரும் இருவேறான நகரங்களென்பதே ஏற்கக் கூடியதாகப் படுகின்றது.

(அத்தியாயம் -2 இல் சந்திப்போம்)

கருத்து முதல்வாதமும் பொருள் முதல்வாதமும்

கருத்துமுதல்வாதமும் பொருள்முதல்வாதமும் என்கிற முதல் அத்தியாயத்தை மாவோ நான்கு உட்தலைப்புகளில் விளக்குகிறார்.

1. தத்துவத்தில் இரண்டு படைகளுக்கு இடையேயான போராட்டம்

பொருள் முதல்வாதம் கருத்து முதல்வாதம் என்கிற இரண்டு எதிரெதிரான தத்துவ சிந்தனைப் பள்ளிக்களின் வளர்ச்சியும் போராட்டமே தத்துவங்களின் முழு வரலாறாகும். உலகில் உள்ள அனைத்து தத்துவப் போக்குகளும் இந்த இரண்டு தத்துவத்தின் வெளிப்பாடுகளே ஆகும்.

இந்த இரண்டு தத்துவங்களும் குறிப்பிட்ட சமூக வர்க்கங்களைச் சேர்ந்த அறிஞர்களால் உருவாக்கப்பட்டதாகும். தத்துவங்கள் குறிப்பிட்ட சமூக வர்க்கத்தின் தேவையை வெளிப்படுத்துகிறது. பொருள் முதல்வாதம் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நலன்களைப் பிரதிபலிக்கிறது, கருத்து முதல்வாதம் சுரண்டும் வர்க்கமான முதலாளித்துவ வர்க்க நலனை பிரதிபலிக்கிறது. வர்க்க முரண்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே தத்துவங்கள் கருத்து முதல்வாதம் பொருள்முதல்வாதம் என்று இரு பெரும் பிரிவாகப் பிரிந்து காணப்படுகிறது.

ஆதிகால மனிதனிடம் காணப்பட்ட அறியாமை மூடநம்பிக்கை ஆகியவற்றின் விளைவாகவே கருத்து முதல்வாதம் தோற்றம் பெற்றது. பின்பு, விஞ்ஞான வளர்ச்சி உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சி ஆகியவற்றால் கருத்துமுதல்வாதம் வீழ்த்தப்பட்டு பொருள் முதல்வாதம் மாற்றீடு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் பண்டைய காலங்களில் இருந்து, இன்றுவரை கருத்துமுதல்வாதம் வீழ்ச்சி அடையவில்லை என்பது மட்டுமல்லாது பொருள்

முதல்வாதத்தை எதிர்த்து அதிகமாகவே போராடுகிறது. சமூகம் வர்க்கங்களாக இன்னும் பிளவுபட்டிருப்பதே இதற்குக் காரணம் ஆகும். ஒரு பக்கம் சுரண்டும் வர்க்கம், தமது வர்க்க நலனுக்காக கருத்து முதல்வாதத்தை வளர்க்கவும் வலுப்படுத்தவும் போராடுகிறது மறு பக்கம் ஒடுக்கத்துக்கு ஆளான வர்க்கம் தமது நலன்களை வளர்க்கவும் வலுப்படுத்துவதும் போராடுகிறது. வர்க்கப் போராட்டத்தின் கருத்தாயுதங்களாக பொருள்முதல்வாதமும் கருத்துமுதல்வாதமும் திகழ்கிறது. சமூகத்தில் வர்க்க முரண்பாடு ஒழியும் வரை இந்த இரு தத்துவங்களுக்கு இடையேயானப் போராட்டம் மறைந்துவிடாது. வர்க்கங்கள் மறைவின் போதே முழுமையாக மறைவடையும்,

கருத்துமுதல்வாதம் சுரண்டும் வர்க்க நலன்களை பிரதிநிதிப்படுத்திக் கொண்டு பிற்போக்கான நோக்கங்களுக்கு பணிசெய்கிறது. பொருள் முதல்வாதம் பிற்போக்கான கருத்து முதல்வாதத்தை எதிர்த்து இடைவிடாமல் போராடுகிறது. உழைக்கும் மக்களின் நலன்களை பொருள் முதல்வாதம் நிறைவேற்றுகிறது. அதனால் உழைக்கும் மக்களின் சித்தாந்த ஆயுதமாக பொருள்முதல்வாதம் விளங்குகிறது. தத்துவங்களின் நோக்கம் என்பது வர்க்கங்களின் நலன்களை பாதுகாப்பதே ஆகும். இதுதான் அதன் முதன்மையான நோக்கமாகும். முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை தூக்கி எறிவது, பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகரத்தை கட்டமைப்பது, சோஷலிச சமூகத்தை உருவாக்குவது என்கிற பொதுவான தொழிலாளர்களின் கடமைக்கு மார்க்சியத் தத்துவமானது குறிப்பான சிறப்பான வழிகாட்டியாக இருக்கிறது.

2. கருத்து முதல்வாதத்துக்கும் பொருள் முதல்வாதத்துக்கும் இடையிலான வேறுபாடு

சிந்தனைக்கும் பொருளுக்கும் இடையிலான உறவு குறித்த, அதாவது உணர்வுநிலைக்கும் வாழ்நிலைக்கும் இடையிலான உறவு குறித்த, தத்துவத்தின் அடிப்படையான இத்தகையக் கேள்விக்கு அளிக்கும் பதில்களால் இந்த இரண்டு தத்துவ முகாம்கள் தோன்றியது. கருத்து முதல்வாதமானது, உலகில் உள்ள அனைத்துத் தோற்றுவாய்களுக்கு அடிப்படைக் காரணமாக சிந்தனையை வைக்கிறது. கருத்தே

முதன்மையானது பொருள், சமூகம், இயற்கை போன்றவை இரண்டாம் நிலையானது என்பதே கருத்துமுதல்வாதத்தின் அடிப்படைக் கருத்தாகும். பொருள் முதல்வாதமானது இதற்கு மாறாக சிந்தனையில் இருந்து பிரிக்கப்பட்ட சுயேச்சையான பொருளை முதன்மைப்படுத்துகிறது, சிந்தனையை இரண்டாம் நிலையினதாகவும் பொருளுக்கு கீழ்ப்பட்டதாகவும் கருதுகிறது. இயக்கவியல் பொருள் முதல் வாதத்தின்படி வாழ்நிலையே சிந்தனைப் படைக்கிறது சிந்தனை வாழ்நிலையைப் படைக்கவில்லை. கருத்துமுதல்வாதத்தின்படி சிந்தனையே வாழ்நிலையைப் படைக்கிறது.

3. கருத்து முதல்வாதத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டின் மூலம் சிந்தனையின் விளைவே பொருள் என்கிறது கருத்துமுதல் வாதம். இந்தத் தத்துவம் எதார்த்தத்தை தலைகீழாகப் பார்க்கிறது. இந்தத் தத்துவத்தின் ஆதாரம் எங்குள்ளது என்பதைப் பார்ப்போம்.

முன்பே கூறியது போல கருத்துமுதல்வாதத்தின் தொடக்கம் பண்டைய மனிதனின் அறியாமை, மூடநம்பிக்கை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தோன்றியது. சொத்துடைமையும் அதனைத் தொடர்ந்து வர்க்கங்களும் தோன்றிய போது உழைப்பை செலுத்துபவர், உழைப்பை வாங்குபவர் என்கிற பிரிவு ஏற்பட்டது. அதுமுதல் மூளை உழைப்பு உயர்ந்ததாகவும் உடல் உழைப்பு தாழ்ந்ததாகவும் கருதப்பட்டது. இது கருத்துமுதல்வாதத்தின் கண்ணோட்டம் ஆகும். கருத்துமுதல்வாதத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்றால் உடல் உழைப்புக்கும், மூளை உழைப்புக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு ஒழிக்கப்படுவது முன்நிபந்தனை இருக்கிறது என்கிறார் மாவோ.

சமூகத்தில் வர்க்கங்கள் மறையும் போதே கருத்துமுதல்வாதம் இறுதியாக முழுமையாக வீழ்ச்சி அடையும். அதுவரை அதை எதிர்த்து பொருள்முதல்வாதம் போராட வேண்டும். போராட்டம் தொடர்ந்தால்தான் அதை இறுதியில் வீழ்த்த முடியும், எதுவும் தானே நிகழ்ந்திடாது. அனைத்துக் கருத்துமுதல்வாதிகளும் மனித உணர்வுக்கு அப்பால் சுதந்திரமாக இருக்கும் புறநிலை எதார்த்தத்தின்

இடத்தில் உணர்வுநிலை, சிந்தனை, கருத்து ஆகிவற்றை வைக்கிறார்கள். உணர்வுநிலை என்பது பருப்பொருளால் வரம்பிடப்பட்டது என்கிற பொருள்முதல்வாதம் சுட்டிக்காட்டும் உண்மையை கருத்து முதல்வாதிகளால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் உணர்வு நிலையே செயல்துடிப்பு வாய்ந்ததாக நம்புகிறார்கள். இந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் உணர்வுநிலையின் செயல்பாட்டை மிகைப்படுத்தி ஊதிப் பெருக்குகிறார்கள். அதனால் மாவீரர்களே வரலாற்றை படைப்பதாக கருதுகிறார்கள்.

கருத்துமுதல்வாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள அரசியல் வாதிகள், அரசியலை சர்வ வல்லமை கொண்டதாகக் கருதுகிறார்கள். கருத்து முதல்வாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள ராணுவத் தளபதிகள் மூர்க்கமான சண்டை வழி முறைகளை நடை முறைப்படுத்துகிறார்கள். கருத்து முதல்வாதப் புரட்சியாளர்கள் அராஜகவாதத்தை ஆதரிக்கிறார்கள். அனைத்துக் கருத்து முதல்வாதிகளும் அகநிலைக் காரணிகளை மிகைப்படுத்திக் காட்டுகிறார்கள்.

மார்க்சியத்துக்கு முன்பான பொருள்முதல்வாதம் எந்திரவியல் பொருள்முதல்வாதமாக இருந்தது. அறிவு வளர்ச்சியில், சிந்தனையின் செயல்பாட்டை பழைய பொருள்முதல்வாதம் கணக்கில் கொள்ளவில்லை. மார்க்சின் இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாதம் சிந்தனையின் செயல்துடிப்பான பாத்திரத்தை கவனத்தில் கொள்கிறது. அதே நேரத்தில் சிந்தனையானது பருப்பொருளின் வரம்பிடப்பட்டதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

கருத்துமுதல்வாதமும் பொருள்முதல்வாதமும் உணர்வுநிலையை முக்கியத்துவப்படுத்துகிறது. கருத்து முதல்வாதம் உணர்வு நிலையை முதன்மைப்படுத்துகிறது. பொருள் முதல்வாதம் புறநிலையை முதன்மைப்படுத்துகிறது உணர்வுநிலையை இரண்டாம் நிலையானதாகக் கூறுகிறது. உணர்வுநிலை என்பது புற நிலைமைகளால் உருவாகிறது என்று பொருள்முதல்வாதம் கூறுகிறது.

4. பொருள்முதல்வாதத்தின் தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சியின் மூலம் உணர்வுநிலைக்கு அப்பால், வெளியுலகில் சுதந்திரமாக பருப்பொருள் இருக்கிறது என்பதை ஏற்பதே பொருள்முதல்வாதத்தின் அடிப்படை நடைமுறை அனுபவத்தின் வாயிலாக இந்தக் கருத்தை மனிதன் உருவாக்கினான். பண்டைக்கால மனிதன் எளியக் கருவிகளை மட்டுமே பயன்படுத்தி இயற்கை எதிர் கொண்டான். இயற்கை சக்திக்கு முன் அவனது கருவி மிகவும் சாதாரணமானது அதனைக் கொண்டு, இயற்கை அறிய முடியாத நிலையில் அதனிடம் அடிபணிந்தான். இயற்கையின் போக்கிற்குக் காரணத்தை அறிய முடியாத நிலையே மதம், கருத்துமுதல்வாதம் தோன்றுவதற்கு தொடக்கக் காரணம் ஆகும். கருத்து முதல்வாதத்தின் பயனற்றத் தன்மையை மனிதன் உணர்ந்து கொள்ளவும், பொருள்முதல்வாத முடிவுகளை ஏற்கவும் விஞ்ஞான வளர்ச்சி மனிதனுக்கு உதவுகிறது. உலகம் விஞ்ஞான விதிகளால் ஆளப்படுவதை பொருள் முதல்வாதத் தத்துவம் மனிதனுக்கு நிரூபித்தது. வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் விஞ்ஞான முன்னேற்றமே இயற்கையின் புரியாத் தன்மையை நீக்குவதுடன் பொருள்முதல்வாதத் தத்துவத்தின் வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாக இருக்கிறது.

பொருள் முதல்வாதக் கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில் மனிதன் இயற்கை, சமூகம் ஆகிய இரண்டு ஒடுக்கு முறையில் இருந்தும் படிப்படியாக விடுபடுகிறான்.

நம்மட ழற்றம் மாத இதழிற்கு சந்தாதாரர் ஆடுங்கள்...

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா : உருபர.2000.00, தயால் செலவுகள் உள்ளடங்கலாக.

வங்கியில் பணத்தை வைப்பீட்டு

077 2908990

எனும் புலனத்திற்கு வைப்புச்சிட்டையும், உங்கள் தயால் முகவரியையும் அனுப்பி வைக்கவும்.

கணக்கு எண் : 80687379

கணக்கின் பெயர் : க.திருச்செல்வம் (K.Thiruchchelvam)

வங்கி : இலங்கை வங்கி

வங்கிக் கிளை : திருக்கோணமலை முதன்மைக்கிளை

நன்றி.

கடந்து செல்வம் கதைகள்

வனிதா சேனாதிராஜா

கந்தசாமியருக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. வழிகள் யாவும் அடைத்திருப்பதை உணரும் திறன் இருப்பினும் நெஞ்சில் வீராப்புக் குறையவில்லை. வாகனம் ஏதும் வந்தால் அள்ளிப் போட்டுக்கொண்டு போய்விடலாம் என்ற நினைப்பு உச்சியில் சூரியன் ஏற ஏற இறங்கிக்கொண்டே போனது. திருப்பி வீட்டுக்குக் கொண்டுபோய் பொன்னம்மாளின் வசையை கேட்பதை தவிர வேறு வழியில்லை. ஒரு சாக்கு நிறைந்த கத்தரிக்காயை மீண்டும் தலையில் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு நடக்க ஆரம்பித்தார். வெறும் வயிறு குமட்டத் தொடங்கி விட்டது. பதினொறு மணியாகியும் வெறும் தேத்தண்ணியோடு மல்லுக்கட்டிக்கொண்டிருக்க எவ்வளவு நேரம் தான் அதற்கு இயலும். வழக்கமாக பத்து மணிக்கெல்லாம் வந்து பொன்னம் மாள் கரைத்துக்கொடுக்கும் பழங்கஞ்சியை பருகிப் பழகிய வயிறு. வேறு உணவளித்தாலும் அது அவ்வளவு திருப்திப்படுவதில்லை. அந்த வெள்ளைப்பச்சை அரிசி சோற்றில் இரவு தண்ணீர் ஊற்றிவிட்டால் காலை ஒன்பது மணிக்கு கொஞ்சம் நிமிர்ந்தும் கொஞ்சம் கரைந்தும் போயிருக்கும்.

அதற்குள் ஒரு சொட்டு தேங்காப்பாலை விட்டு வெங்காயம் பச்சைமிளகாயை அரிஞ்சுபோட்டு உப்பும்போட்டு ஊறுகாய் இருந்தால் ஊறுகாய் இல்லை என்றால் ஒரு பாதித் தேசிக்காயை பிழிந்துவிட்டு கையால் கரைத்து மனைவி கொண்டு வருவதை விட இந்த உலகத்தில் தேவாமிர்தம் வேறு இல்லை என எண்ணுபவர கந்தசாமி. சில வேளைகளில் இதில் சேர்க்கை மாறும். தேங்காய்

இல்லாவிட்டால் தண்ணீர் மட்டும்தான். சில வேளைகளில் வெங்காயம் இருக்காது. எது எப்படியோ குளிர் தண்ணீர்போல் அது தொண்டையில் இறங்கி வயிற்றை குளிர்விப்பதைப் போல வேறு எந்த சாப்பாடும் செய்வதில்லை. பத்து மணிக்கு ஒரு பிடிபிடித்துவிட்டு தோட்டத்திற்குள் இறங்கினால் ராசாத்தி மூன்று மணி வரைக்கும் தாக்குபிடிப்பாள். அதற்கு பிறகுதான் கொஞ்சம் சேட்டை செய்யத் தொடங்குவாள். இப்ப அவளைக்குறை சொல்வதில் எந்த நியாயமும் இல்லை என எண்ணிக்கொண்டார் கந்தசாமியர். நேரம் தவறியது தனது பிழை என்பது நன்றே அவருக்குத் தெரியும். இன்று எப்படியும் கஞ்சியும் கிடைக்காது. கிடந்த அரிசியை போட்டு நேற்று இரவு தான் பகிர்ந்து சாப்பிட்டார்கள். புறு புறுத்துக்கொண்டே தான் பரிமாறினாள் பொன்னம்மாள். இரண்டு பெரிய ஆம்பிளயன் வீட்டையே இருந்தா நான் சோத்துக்கு களவுக்கே போக... என்ற ஒப்பாரி வேறு. ஒன்று கந்தசாமியர் மற்றது மூத்த மகன் சாந்தன். அவன் மேசன்கூலி. கொரோனா இரண்டாவது அலைக்காய் நாடு முடக்கப் பட்டதிலிருந்து வீட்டோடு தான். தகப்பனோடு தோட்டத்தில் ஒத்தாசையாக இருந்தாலும் என்ன பயன்? கந்தசாமியர் மரக்கறி ஏற்ற வருபவர்களிடம் தன் பொருளைக் கொடுப்பதில்லை. அறா விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டு போய் மொடா விலைக்கு விக்குற கள்ளனுகள் என்பார்.

தானே தான் ஒரு மூட்டை கத்தரிக்காய் என்றாலும் வவுனியாவில் வந்து கொடுத்துவிட்டுப் போவார். உந்தாள் போய்வாற செலவே சரியே என்று ஊரிலுள்ளவர்களின் நக்கல் அவரது காதுக்கு எட்டாமலில்லை. அடுத்தநாள் அந்த மொத்தவியாபாரி கொடுக்கும் காசு கணக்கில் இருக்கும் ஓராயிரம் பொய்யையும் அவர் அறியாமலில்லை. கத்தரிக்காய் மிஞ்சிவிட்டது, கொமிசன், கழிவு என்று அவன் சொல்லும் காரணங்களைக் கேட்டால் எந்த இளைய தலைமுறையும் விவசாயம் செய்யாது என்று தனக்குத் தானே சொல்லிக்கொள்வார். உற்பத்தி செய்தவன் விற்பனை விலையை தீர்மானிக்காத எந்த வியாபாரமாவது உண்டா? விவசாயம் மட்டும் தான்... அவர் புலம்பல்கள் வவுனியா யாழ்ப்பாண வீதி பின் முல்லைத்தீவு வீதிக்கெல்லாம் பாடமாகியே விட்டது. நெடுங்கேணி வீதியில் யுத்தத்திற்கு பின் மீள்குடியேறிய சிறிய கிராமத்தில் கொஞ்சம்

விவரம் தெரிந்த மனிதர் கந்தசாமியர்தான். எனினும் என்ன செய்ய இயலும். ஓர் ஏக்கர் காணியில் மாடாய் உழைத்தும் பயனை யாரோ தானே அனுபவிக்கிறார்கள். இந்த முடக்கல் தொடங்கி ஒரு கிழமை ஆகிவிட்டது. கத்தரிக்காய் முற்றிப்போவதைப் பார்ப்பதைவிட கொடுமை பொன்னம்மாளின் வாய்ப்பாட்டை கேட்பது. அது சரி, அரிசி இல்லை என்று எந்த ஆண் கலங்கியிருக்கிறான். சோறு இல்லாவிட்டால் தான் அவனுக்கு கலங்கத்தெரிகிறது. அரிசி பாணையில் குறையும் போதே பெண்ணுக்குத் தானே வேதனை. அன்றாடம் அரிசி வாங்கும் குடும்பங்களிலிருந்து வேறுபட்டது கந்தசாமியர் குடும்பம். வவுனியா நகரத்தில் ஒரு கிழமைக்குத் தேவையான அரிசி, சீனி, பருப்பு என்பவற்றை வாங்கி வந்து விடுவார் கந்தசாமியர். அறுபது வயதிலும் நினைவாற்றல் அதிகம் தான். மனிசி சொல்வதை நினைவு வைத்துத் தவறாமல் வாங்கி வந்து விடுவார். கடைசியாக இருபதாம் திகதி வாங்கியது. அன்று கொடுத்த கத்தரிக்காயின் காகம் வாங்கவில்லை. அதோடு பயணக்கட்டுப்பாடு. சேமிப்பும் இல்லை உள்ளூர்க்கடைகளில் வாங்குவதற்கும் கடனுக்கும் தர மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு கந்தசாமியரில் ஒரு கோபம் உண்டு. வவுனியாவில் அவர் தனது பொருட்களை கொள்வனவு செய்வதால். எனினும் வெளியே காட்டிக்கொள்ளமாட்டார்கள்.

மகன் உழைப்பதெல்லாம் அவன் குடிக்கே சரியாகிப்போய்விடுகிறது. மீதியை என்ன செய்கிறான் என்ற ஆராய்ச்சியில் கண்டுபிடித்தது தான் அவனுக்கும் அடுத்த ஊர் சித்திரா என்கின்ற புருசன் விட்டுப்போன இரண்டு பிள்ளைகளின் தாய்க்குமிடையிலான தொடர்பு. அதனை அறிந்ததிலிருந்து. மிகக் கடுமையாக மகனிடம் சொல்லிவிட்டார் கந்தசாமியர். அந்தப் பிள்ளையை ஏற்கனவே ஒருத்தன் ஏமாத்திப்போட்டான். நீயும் அப்பிடி தான் செய்யப்போறாய் எண்டா இப்பவே பழகிறத விட்டிடு. பெண் பாவம் உன்னைச் சுமமா விடாது. காதில் விழுந்ததாய் அவன் காட்டிக்கொள்ளவே இல்லை. ஆனால் பொன்னம்மாள் துள்ளிய துள்ளலில் கந்தசாமியர் கதிகலங்கிப்போய்விட்டார். ஓர் அப்பன் கதைக்கிற கதையே கதைக்கிறாய் நீ? என்ற பிள்ளையை எவளோ இரண்டு பிள்ளைக்காறிக்கு தாலி அறுக்கப்பாக்கிறியே. அவன் பழகினா நீ கட்டி வெச்சிடுவியோ? அப்பிடி நடந்தா என்ற பிணத்துக்கு

முன்னுக்குத் தான் நடக்கும். நீ பொம்பிளை தானே? என்ற கந்தசாமியருக்கு பொன்னம்மாளின் மூன்றாவது கண் திறந்துவிடுமோ என்ற பயம் இல்லாமல் இல்லை. என்ற பிள்ளை ஆம்பிளை. அவன் எவளோட படுத்தாலும் கட்டுறவன் ஒழுங்கானவளா இருக்கோணும். உன்ர தங்கச்சியின்ர பெட்டைய கால்ல விழுந்தாவது கட்டிவை. இல்லை எண்டா அவன்ர கால முறிச்ச மூலைக்க இருத்திறன். அவனுக்கும் சாப்பாடு போடு. என்றுவிட்டு விறுவிறுவென்று கோபத்தோடு தோட்டத்தை கொத்த ஆரம்பித்து விட்டான். கத்தரிக்காய்ச் சமையை விட மனச்சுமை அதிகமாய் இருந்தது. கிலோ இருபது உருபாய் கேக்கிறாங்கள் மனச்சாட்சி இல்லாமல். எதிரில் சண்முகத்தார். என்ன கந்தசாமியண்ணை? உதுக்கு அவனுகளிட்டயே குடுத்திருக்கலாம். முந்தநாள் சக்தி செய்தியில சொன்னாங்கள் வவுனியாவில மரக்கறிகறியன் அநியாயமா போகுதாம் விற்பனை செய்யாமல் எண்டு. அதுக்குப்பிறகு நேற்று, முந்தநாள் வாறாங்கள். கொட்டுறத பத்து பதினைஞ்சு உருபாக்கு வாங்குவம் எண்ட நினைப்போட அமைதியாய் இருந்து விட்டார் கந்தசாமியர். கமக்கார அமைப்புத் தலைவர் அவர். கொஞ்சம் நில புலம் உள்ளவர் என்ன பலன் யார் சுரண்டிக்கொண்டு போனாலும் எதிர்த்து நிற்கும் வலிமையை ஏனோ இந்த விவசாயிக்கு கடவுள் கொடுக்கவில்லை என்று கடவுளை குறை கூறுவதைவிட வேறென்ன செய்ய முடியும்.

வாறன் அண்ணை சாக்கை போட்டிட்டு என்று நடையை வேகமாக்கினார். மகாறம்பைக்குள தொங்கலில் சிறு மரக்கறிக்கடை நடத்தி வருகிறார் நாதன். வீதியில் காட்டுத்தடி நட்பு உயர்த்தித் தட்டிப் போட்டு ஓலையால் வேய்ந்த ஓர் அறுக்கையான குட்டிக் கடை. நான்கு பிள்ளைகளின் தந்தை. மூன்று பெண்பிள்ளைகள், ஒரு ஆண்பிள்ளை.

ஒரு பிள்ளை என்று செல்லம் கொடுத்தே அவன் கெட்டுக் குட்டிச்சுவராகி விட்டான். பத்தொன்பது வயதில் கல்யாணம். நம்பி வந்தவனையும் நடுத்தெருவில் விட்ட கதை தான். எழுபது வயதில் மகனின் குடும்பத்திற்குமாய் சேர்த்து உழைக்கும் வரம். 95 இல் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்து ஒரு காணியை பிடித்து துப்புரவாக்கி கொட்டிப்போட்டு இருந்ததனால் வீட்டுத்திட்டம் கிடைத்திருந்தது.

ஒரு நெருகுப்பெட்டி அளவு வீடு ஆறு பேருக்கு எப்படிக்காணும்? சிறுகச்சிறுக பின்பு பெருப்பித்திருந்தார். மூன்று பெண்பிள்ளைகளும் மூத்தவர்கள். திருமண வயதைக்கடந்தவர்கள். மூன்றாவது பிள்ளைக்கே முப்பது ஆகி விட்டது.

கமலம் போல பொது நிறமும் நல்ல முகவெட்டும் கொண்டவர்கள். ஒவ்வொரு வயது வித்தியாசம். மூத்தவளின் பிடிவாதமும் வேறெந்த முடிவிற்கும் போக அவரை தடுத்துவிடுகிறது. கந்தசாமியரின் மகனுக்கென்று சிறுவயது முதல் எழுதப்படாத விடயமாய் இருந்து வந்தது. நாதனின் மனைவி கந்தசாமியரின் தங்கை. ஆனால் அவன் தொடர்பான கதைகள் காதில் விழ நாதன் நேரே போய் பொன்னம்மாஸிடம் கேட்டு விட்டார். பொன்னம்மாஸின் வாய் அவர் அறியாததல்ல. ஆனாலும் நாதன் மீது அவளுக்கு மரியாதை உண்டு. அண்ணை என்றால் இன்னொருமுறை சொல்லமாட்டாளா என தோன்றும். நாதனுக்கும் சகோதரிகள் யாரும் இல்லை. ஆனால் அவள் அன்று அவரை எடுத்தெறிந்து கதைத்ததை விடவும் “அவன் ஆம்பிளை அண்ணை எங்க மேயஞ்சாலும் உங்கட பிள்ளையின்ர கையில இருக்குது எல்லாம்.

வீட்ட சாப்பாடு இருந்தா வெளியில ஏன் போக போறான்.” என்ற விடயம் அவரை பயப்பிடவைத்துவிட்டது. வந்து மனைவியிடம் கூறியபோது அவளும் அது சரிவராது என்று விட்டாள். பொம்பிள பிள்ளையள பெத்தனாங்கள் தெரிஞ்சே பாழுங்கிணத்தில தள்ள ஏலாது. அவள் இப்பிடியே இருந்தாலும் பரவாயில்லை. சரிவராது என்று அவர் நேரே சொன்னது பொன்னம்மாளுக்கு பிடிக்கவில்லை. “பாப்பம் எங்க கட்டிக்குடுக்கினம் எண்டு. எங்கட ஆக்கள் எல்லாருக்கும் தெரியும் சின்னனில இருந்து போட்ட முடிச்சு” என்று அவள் எல்லோருக்கும் சொல்லிக்கொண்டு திரிவது அவர் காதை எட்டாமலில்லை.

மூத்தவளும் கட்டினால் அவனைத்தான் கட்டுவேன் என்ற பிடிவாதத்தை செயல்களில் மறைமுகமாகக் காட்டுவாள். பொம்பிள பிள்ளை. மனசை அவ்வளவு இலகுவா மாத்தாதுகள் என்று நாதன் மனைவிக்கு ஆறுதல் சொல்லுவதும் உண்டு. வேறு இடங்களில்

கல்யாணம் பேசினால் இந்தக் கதையை சுட்டிக்காட்டிக் கேட்பதோடு பிள்ளைக்கு இப்பிடி ஒரு பிரச்சினை இருக்குது, வீடு வாசல் சீதனம் எண்டாலாவது பேசாமல் கட்டுவாங்கள்.. என்று இழுக்கும் புறோக்கரின் தலையில் ஒங்கி அடித்து “என்ற பிள்ளை என்ன அவனோட சுத்தி திரிஞ்சவளே” என்று கேட்கவேண்டும் என தோன்றும். ஆனாலும் பெண்ணைப் பெற்றவர் என்ற அடக்கம் தடுத்துவிடுகிறது. மூத்தவளுக்கு வீட்டைக் கொடுத்துவிட்டு தெருவில் நிற்பதா? மற்ற பிள்ளைகள் என்ன செய்வார்கள். வயதான காலத்தில் எங்கே அலைவது என்ற கேள்விகளோடு போராடிப் போராடியே காலங்கரைந்து போனது. பெண் பிள்ளைகளைக் கட்டாயம் படிப்பித்திருக்க வேண்டும். தங்களுக்கென்று ஒரு தொழில் இருந்தால் தங்கள் வாழ்வை சரியாகக் கொண்டு சென்று விடுவார்கள். அவர்களாக யாரையாவது தேடிக்கொள்ள மாட்டார்களா என்ற ஏக் கத்தை மனைவியிடம் கூறினால் “பெத்த அப்பன் மாரியே கதைக்கிறியள்” என்பதோடு நாதன் அடங்கிவிடுவார். அடிக்கடி அவரது வேண்டுதல் எல்லாம் என் எதிரியாய் இருந்தால் கூட நின்மதியான முதுமையைக் கொடு ஆண்டவா என்பது தான். எல்லாப் பொறுப்புக்களையும் சுமந்து சுமந்து நாதனுக்கு வேறு எதுவும் சுமையாய் இருப்பதில்லை. சங்கீதாவின் தாயைக் கண்டவுடன் நாதனுக்கு தலைசுற்றுவது வழக்கம். சங்கீதா அந்த வீதியில் இருக்கும் நாற்பது வயது மதிக்கத்தக்க இரண்டு பிள்ளைகளின் தாய். மனுசன் லண்டனில். ஆனால் கடனுக்கு ஊரில் உள்ள சிறு தோட்டக்காரர்களிடம் எடுத்துப்போட்டிருக்கும் மரக்கறிக்கு சங்கீதாவின் தாய் பேசும் பேரம் நாதனை உடைத்தேவிடும். பன்னிரண்டு வருடமாக இந்தக்கொடுமையை தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார் நாதன். 2009 இல் தகப்பனையும் தமையனையும் யுத்தம் தின்றுவிட மரணத்தை வென்று முகாமில் அடிபட்டு வெளியே வந்தவர்கள் தான் சங்கீதா குடும்பம். நூறு உருபாய் சொல்லும் பொருளை அறுபதுக்குக் கேட்பதோடு பக்கத்தில் நிற்கும் வாடிக்கையாளர்களையும் குழப்பிவிடுவார். “கட்டுபடியாகாதம்மா” என்பதைக் காதில் கேட்பதேயில்லை. என்னையா சொல்லுறியள். நகரத்தில் அம்பது உருபாவாம் “அப்ப அங்கயே வாங்கியிருக்கலாமே” என்ற கேள்வி வந்து தொண்டையோடு வலுவிழந்து போகும். அவரை போன்ற

ஏழைகளுக்கு சுமை மட்டுமே இருக்கலாம். சுரணை அல்ல. அவரது கதையைக் கேட்பதற்கு அவர் கேட்கும் விலைக்கே கொடுத்து விடலாம் என்று கொடுத்துவிடுவார். அதில் எந்த இலாபமும் வராது. சில வேளைகளில் வாங்கிய விலையை விட குறைத்துக் கொடுக்கும் நிலை வந்திருக்கிறது. இப்பொழுதெல்லாம் அவர் வருவது மிகக்குறைவு. குளிரூட்டி வாங்கிவிட்டார்களாம். கிழமைக் கொருதடவை நகரத்தில் வாங்கிக்கொண்டு வந்து போட்டு விடுவார்களாம் என்று அவ்வப்போது பச்சை மிளகாய், கறிவேப்பிலை என்று வாங்க வரும் போது சங்கீதாவின் தாயார் கூறுவது வழக்கம். வாங்கும் ஐம்பது கிராமுக்கும் அதே பேரம்பேசல் தான். அவ்வப்போது கடைக்கு வரும் சங்கீதாவுக்கும் இதே பயிற்சி அளித்துத் தான் வைத்திருக்கிறார் சங்கீதாவின் தாய். அவரின் பெயர் கூடத் தெரியாது. தேவையும் இருக்கவில்லை. சங்கீதா குடும்பத்தைப் போலவே பல வாடிக்கையாளர்கள் உந்துருளி, குளிரூட்டி என்று வாங்கி வைத்திருப்பதால் நகரத்திலேயே தமது தேவைகளை பார்த்து விடுகிறார்கள் நகரத்தில் எப்பிடியும் மலிவாய் இருக்கும் என்ற எண்ணம் இன்னும் வலுத்திருக்கிறதே ஒழிய குறையவில்லை.

மூன்று வளவு தள்ளியிருக்கும் “அம்மம்மா” கடைக்கும் இதே நிலமை தான். கொஞ்சம் பெரிய கடை தான். அவர்கள் மொத்த வியாபாரக்கடையில் எடுத்து வந்துதான் விற்கிறார்கள். விலை கூட்டி விற்க முடியுமா? அநேக பொருட்களுக்கு விலை அடித்தே வருகிறது. மற்றவைக்கு கூட்டிவிறறால் கட்டுப்பாட்டு விலையை ஆய்வு செய்ய வரும் அதிகாரிகள் விட்டா விடுவார்கள். அப்படிவிறறாலும் அது ஓர் உருபாவோ இரண்டு உருபாவோ தான். அவர்கள் உந்துருளி நகரத்திற்கு போய்வர செலவளிப்பதைவிடக் குறைவு தான். சங்கீதா வீட்டிற்குள் உந்துருளியை ஏற்றிய பின் தான் தாய் சொன்ன பச்சை மிளகாய் நினைவிற்கு வந்தது. உந்துருளியின் இரண்டு கைபிடிகள், பொருள்தாங்கி (டிக்கி) கால் வைக்கும் இடம் முழுக்க சாமான் நிரம்பி வழிந்தது.

ஊரடங்கு போட்டு இடையில் இன்று தளர்த்திய கையோடு மனிசன் அனுப்பிய காசை வைப்பகத்தில் (பாங்கில்) சென்று எடுத்து விட்டு பூட்சிட்டிக்குச் சென்ற சங்கீதாவுக்கு எரிச்சலாக இருந்தது. என்ன

தான் வேளைக்கு வந்துவிட வேண்டும் எனச்சென்றாலும் சனம் குவிந்துவிட்டது. தான் எழுதிக்கொண்டு, வந்த எழுதிவராத கண்ணில்பட்ட பொருட்களை வாங்கிவிட்டு மரக்கறிப்பக்கம் வந்தால் மரக்கறி அந்த குளிருட்டிக் குளிரில் சிரித்துக் கொண்டிருந்தது. இந்த நெரிசலுக்குள் தப்ப வேண்டும் என்று கடகட என்று ஒரு கிழமைக்குத் தேவையான பொருட்களை அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டு வெளியே வந்து பெழுச்சுவிட்டாள். ஒரு மாதிரி நெரிசலுக்குள் புகுந்து விளையாடி சாமான்களை வாங்கியாச்சு. நெரிசலுக்குப் பயந்து வெளியில் நிற்கும் ஒரு சிலரைப்பார்க்க சிரிப்பாய் வந்தது. எப்ப வாங்கி எப்ப வீட்டை போகப்போகினம். தாய் மரக்கறியில்லாமலும் சமைப்பார் ஆனால் வெங்காயம் பச்சைமிளகாய் இல்லாவிட்டால் சரி. நீயே சமை என்று கோபம் வந்துவிடும். ஓடிச்சென்று சாமானை வைத்துவிட்டு நாதனிடம் ஓடினாள். நாதன் சுருட்டுப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தார். சனங்கள் அவரைக்கடந்து உந்துருளியில் நகரத்திற்குச் செல்வதும் அங்கிருந்து சாமான்களோடு வருபவர்களுமாய் இருந்தார்கள். ஏதோ ஒரு நம்பிக்கையில் இன்றும் அவரது இயலுமையைத் தாண்டி மரக்கறிகளை வாங்கிப் போட்டிருக்கிறார். எப்படியும் வியாபாரம் நடக்கும் என்ற நம்பிக்கை. ஆனால் பதினொறு மணி ஆகியும் அரைவாசி கூட விற்பனையாகவில்லை. நம்பிக்கை உடைந்து ஒருவகை விரக்தி ஆட்கொண்டிருந்தது.

மனிசி கொடுத்த துண்டில் இருந்த சாமான்களைத் திரும்ப திரும்ப பார்த்துக் கொண்டார். ஆண்டவா என்ன சோதனை. கொடுப்பதாகச் சொன்ன உதவித் தொகை ஐயாயிரம் உருபாவிக்கு போனால் “நாதன் ஐயா உங்களுக்கென்ன குறை” என்ற விதானையாரின் கேள்வியில் ஒடுங்கிப்போனார். வறுமையின் அளவுகோல் கூட அதிகார வர்க்கத்திடம் தான் உள்ளது. அவர்கள் அதைக்கொண்டு கூடக்குறைய அளக்கமுடியும். அடுத்த ஒழுங்கையில் பேருந்து வைத்திருக்கும் கண்ணனுக்கு அந்த அளவுகோல் தன் நீட்சியைக் காட்டியிருக்கிறது. யாரிடமும் கையேந்தக்கூடாதென்று நினைக்கும் நாதன் ஒன்றும் கதைக்காது திரும்பிவிட்டார். மனைவியும் ஒரு பிள்ளைபூச்சி. உரக்க கதைக்கமாட்டார்.

வியாபாரமற்றிருந்த நாதனுக்கு சங்கீதாவின் வருகை இனிப்பாய் இல்லை. வாடிக்கையாளர் எவராயினும் முகங்கோணக்கூடாது என்ற அவர் கொள்கை எப்போதும் தளர்வதேயில்லை. சுருட்டின் நுனியை நசுக்கி தலையில் சுட்டியிருந்த துணியில் செருகினார். பின் னேரப்பிடிக்கு வேணும். வந்தார். என்ன பிள்ளை போட கால் கிலோ பச்சைமிளகாய் எவ்வளவு? நூர்வா பிள்ளை என்றவர் அடுத்த தாக்குதலுக்கு தன் மனதை தயாராக்கினார். “ஏன் இந்த விலை? நகரத்தில் மலிவு” என்ற சங்கீதாவை அதிலிருக்கும் முருங்கைக்காயினால் அடித்து ஓட ஓட விரட்ட வேண்டும் போல் இருந்தது. நினைக்க மட்டும் தெரிந்த மனது அவரது. வார்த்தைகளில் கூட காட்டமாட்டார். அமைதியாய் இருப்பது நல்லது. குறையுங் கோவன் என்ற சங்கீதாவுக்கு எந்தப்பதிலும் அளிக்கவில்லை. அப்ப நூறு கிராம் போடுங்கோ என்றாள். நூறு கிராமை அளந்து போட்டு கடதாசியில் சுத்தப் போகும் போது ஐந்து மிளகாய் போல எடுத்து அந்த கடதாசிக்குள் போட்ட சங்கீதா போன்றவர்கள் புதிதல்ல அவருக்கு. பெருமூச்சொன்றை அவளுக்கு கேக்கும்படி விட்டுவிட்டு சுற்றிய கடதாசியைக் கொடுத்தார்.

பையொன்று தாங்கோ என்ற சங்கீதா கைகளை நீட்டிக்கொண்டு நின்றாள். உதில தானே பிள்ளை வீடு. ஒரு சாமான் தானே என்றார். விழுத்திப்போடுவன் என்றவளின் நீட்டிய கை மடங்காது நின்றதைப் பார்த்து பையொன்றை எடுத்துக்கொடுத்தார். காசைக் கொடுத்து விட்டு நடையை வேகமாக்கினாள் சங்கீதாராணியின் வேக நடையில் வாகனங்கள் தோற்றுப் போகும். அவ்வளவு நெரிசலும் கூட பட்டியைத் திறந்ததும் ஆடு மாடுகள் போல் மக்கள் அல்லோலகல்லோலப்பட்டு சிதறித்திரிகிறார்கள். என்னைப்போல அவர்களுக்கும் தேவைகள் இருக்கத்தானே செய்யும் என்று நினைத்துக்கொண்டு மக்கள் வைப்பகத்தை நோக்கி தன் கால்களை ஏவினாள். வந்து சேர்ந்தவளின் முகம் அங்கு வரிசையில் நின்றவர்களைப் பார்த்து வாடி வதங்கிவிட்டது. எப்ப வேலை முடிஞ்சு எப்ப சாமான் வாங்கிக் கொண்டு போய் சமைக்கிறது. அவன் பாவி வரேக்க சாப்பாடு கையில் குடுக்கவேணும். தலையெழுத்து. இல்லையென்றால் அவனது வசை கேட்க, வேண்டும். வரிசையில் நின்றாள். ஒரு மீற்றர் இடைவெளியை இங்கே எங்க பிடிக்கிறது.

நெறிஞ்சு நிண்டா வேலை முடிஞ்சிடும். இடைவெளி விட அதில யாரும் வந்து பூர ஏன் சோலியை. வரிசையில் நின்றுகொண்டு அவளது சிந்தனை நெடுங்கேணிப்பக்கம் போய்விட்டது. கந்தசாமியரின் மகள் தான் ராணி. முரளியை காதலித்துத் தான் திருமணம் செய்தாள். அவன் பெரும்பாக மருத்துவமனையில்) பிரதேச வைத்தியசாலையில் சுகாதார ஊழியர் நிரந்தரவேலை கந்தசாமியருக்கு மனதில் கவலையே தவிர அவர்களை ஒதுக்க வேண்டும் என்று நினைத்ததில்லை. கஸ்ரமோ துன்பமோ மகளை நேசமாக வளர்த்தவர். பெண்பிள்ளைகள் போற இடத்தில் எப்படி இருப்பார்களோ தெரியாது பெற்றோருடன் இருக்கும் போது மகிழ்வாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்து வளர்த்தவர். அதையே தன் சக மனிதர்களுக்கும் கூறுவார். ராணி ஓடிய பின் வாய் திறப்பதில்லை. உன்ர மேள அப்பிடி வளத்துத்தான் இப்பிடிப் போனவள் என்ற கிண்டல்களை ஏற்கனவே சந்தித்து விட்டார். 2012 இல் திருமணமான பின் அவளது ஊரான குசைப்பிள்ளையார் குளத்திற்கு வந்துவிட்டாள். அவனுக்கும் வவுனியா மருத்துவதனைக்கு மாற்றம். தகப்பனிடம் போக பயந்து கொண்டிருந்தவளை பொன்னம்மாள் வந்து பார்த்த பிறகு தான் தகப்பனிடம் போகத் துண்டியது. ஒரு கண்ணீரில் கரைந்து ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார் கந்தசாமியர். ஆனாலும் தமையனின் கோபம் போகவில்லை. அதனால் போக்குவரத்துக் குறைவுதான். நகரத்திற்கு மரக்கறி கொடுக்கவரும் நேரம் மூன்று பேரப்பிள்ளைகளையும் பார்த்துவிட்டு அவளிற்கும் மரக்கறி கொடுத்து விட்டுப்போவார். அதனால் மரக்கறிக்குக் குறை இருப்பதில்லை. இந்த ஊரடங்கால அதுவும் தடை. அவளது முறை வந்துவிட்டது. உள்ளே போனாள். என்ன வைக்கப்போறீங்கள்? என்ற கேள்வியியுடன் காதில் இருந்த சிறிய தோட்டை கடகடவென கழட்டத் தொடங்கினாள் ராணி. மெலிந்த தோற்றம். கழுத்து, கைகள் கூட வெறுமையாய் தான் இருந்தன. ஒரு நீண்ட பாவாடைக்குள்ளும் சட்டைக்குள்ளும் அவள் தோற்றம் ஒழிந்திருந்தது. தன் மெல்லிய கைகளால் பக்குவமாய் அதைக்கழற்றி மேசைமேல் வைக்கையில் அவளுக்கு வலித்ததோ இல்லையோ அந்த ஊழியருக்கு வலித்தது. இந்தப்பொருளைத் தேட அவர்கள் என்ன பாடுபட்டிருக்கவேண்டும். ஒருவகைப்பாவத் தொழில் தான். இந்த காலப்பகுதியில் அடகு வைக்கவருபவர்களின்

தொகை அதிகரித்திருக்கிறது. என்ன செய்ய? இதை எல்லாம் பார்த்தால் வேலை செய்ய முடியாது என்று எண்ணியவளாக அதை நிறுத்து அதற்குரிய எட்டாயிரம் உருபாவை கையில் கொடுத்து அனுப்பினாள். அதை பக்குவமாக அந்தப் பழைய பேசில் வைத்துக்கொண்டு வீடு திரும்பியவள் வரும் வழியில் மரக்கறி வாங்குவோமோ என்று நடை வேகத்தை குறைக்க முரளி வந்து கண்முன்னே நின்றான். அவன் வர இன்னும் ஒரு மணித்தியாலம் தான் இருக்கிறது. வந்து சமையல் முடியாவிட்டால் தாண்டவம் தான். கண்டபடி கையையும் வைத்துவிடுவான். பின்னேரம் வந்து வாங்குவோம். வாங்கிய மரக்கறி இருக்கிறது. இண்டைக்கு காணும் முருங்கை இலையும் பிடுங்கி வைத்துவிட்டுத்தான் வந்தான். அது போதும். என்று நினைத்தபடியே வீடு வந்து சேர்ந்துவிட்டான். கடகடவென்று சமையலை முடித்துவிட்டான். அவன் வர அவள் வறையை இறக்கவும் சரியாய் இருந்தது. வந்ததும் கை கால் கழுவிவிட்டு கதிரையில் இருந்துவிட்டான். சாப்பாட்டுக் கோப்பையை கொண்டுவந்து நீட்டினாள். அவளை ஏற இறங்கப்பார்த்தான். எவ்வளவுக்கு வைச்சனீ? எட்டாயிரம் தந்தவை என்றாள் ராணி. அவன் நெற்றியைச் சுருக்கி அவளை பார்த்துவிட்டு சாப்பிடத்தொடங்கினான்.

அவனது சிந்தனையில் ஐயம் தீரவில்லை என்பது தெரிந்தது. அடகு துண்டை நீட்டினாள். வாயில் சோற்றை வைத்தபடியே அந்தத்துண்டை மேய்ந்தான். கைகழுவிவிட்டு வந்தவன் காசை கொண்டுவா என்றான். அவள் எதிர்பார்த்தது தான். சாமான் ஒண்டும் வாங்கேலை... என்று இழுத்தாள். நான் வரேக்க வாங்கிக்கொண்டு வாறன். அவனின் பார்வை நல்லதாகப்படவில்லை. கொடுக்காவிட்டால் அந்த நாள் எப்படி முடியும் என்பதில் அவளுக்கு ஒன்பது ஆண்டு பட்டறிவு உண்டு. பேசிற்குள் இருந்து முழுவதையும் எடுத்துக்கொடுத்தாள். விளையாடப்போன பிள்ளைகளை போய் இழுத்துவர வேண்டும். ஆறு மணியாகிவிட்டது முரளியைக் காணவில்லை. கொண்டு போன காசுக்கு என்ன நடந்திருக்குமோ? இல்லை சாராயக்கடைகள் பூட்டு என்பது ஒரு ஆறுதல். மிஞ்சிமிஞ்சிப் போனால் ஒரு சிகரட் பெட்டி வாங்குவான் என்று தன்னை ஆறுதல் படுத்திக்கொண்டு இருக்கும் போதே

வந்துவிட்டான். பிள்ளைகளும் வந்து படிப்பதுபோல் நடிக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இல்லை என்றால் சங்காரம் தான் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். அவனது பையை வாங்க கையை நீட்டினான் ராணி. பொறு என்றுவிட்டு பின்பக்கமாய் பையுடன் போனான். அவளும் போனாள். பையிலிருந்த இரண்டு முழு சாராயப்போத்தல்களை எடுத்து சட்டிபாணை வைக்கும் பரணுக்குக் கீழே உள்ள தட்டில் வைத்து விட்டு அதிலிருந்த துணியால் மூடினான். ராணியால் எண்ணிப்பார்க்கவே முடியவில்லை. முட்டிக் கொண்டு வந்த துக்கம் வார்த்தையாய் குதியாட்டம் போட்டது. நீ திருந்தவே மாட்டியா? பிள்ளையன் பட்டினியாக் கிடக்குதே எண்டு என்ற அப்பன் போட்ட தோட்டை கொண்டுபோய் வைச்சிட்டு வர நீ நாயே குடிக்க வாங்கிக் கொண்டு வந்து நிக்கிறா. நீ சாக மாட்டியே. எனக்கும் பிள்ளையாளுக்கு ஒரு விடிவுகாலம் பிறக்காதே. ஐயோ எனக்குத் தேவை. உன்னை நம்பி ஓடி வந்ததுக்குத் தேவை. உன்னைக்கட்டி ஒரு சுகமும் இல்லை. என்று அவள் தலையிலடிக்க முரளிக்கு கோபம் உச்சத்திற்கு போய்விட்டது.

ஒரு சுகமும் தராமலே மூணு பிள்ளை பெத்தனீ வேசை? அப்ப வேற ஆருக்கு பெத்தனீ? என்றவுடன் ராணிக்கு வந்த கோபத்தில் நீ எல்லாம் ஒரு ஆம்பிளை எண்டு படுத்தன். என்னைச் சொல்ல வேணும் என்றது தான் தாமதம் பக்கத்திலிருந்த விறகுக் கட்டையை எடுத்து விளாசத் தொடங்கினான். இரண்டு அடிக்குள் துவண்டு போய் சுருண்டு விட்டான் ராணி. பிள்ளைகள் முழி பிதுங்கி வந்து நிற்க சனியன் சாகட்டும் போய்ப்படியங்கோ என்று கோபமாகக் கூறிவிட்டு வெளியே போனான் முரளி. தகப்பன் வெளியேறும் வரை பார்த்துவிட்டு மயங்கிக்கடந்த தாய்க்கு தண்ணீர் தெளித்து எழுப்பிய போது அவள் அழுத அழுகையைப் பார்த்து அவர்களும் வாயிலைப் பார்த்த படியே கதறினார்கள். வந்தால் அழுவதற்கும் சேர்த்து அடி விழும் ராணியின் கை வீங்கியிருந்ததைப் பார்த்து மூத்தவன் அழுதபடியே தண்ணீரைப் போட்டுத் தேய்த்தான். இருட்டிவிட்டது. எவ்வளவு நேரம் தான் பித்துப்பிடித்தது போல் இருப்பது. பிள்ளைகளும் வாசலைப் பார்த்தபடி அழுது கொண்டிருக்கிறார்கள். எழும்பி, இருக்கும் சோத்தை பிசைந்து கொடுப்போம் என அவள் எழும்பும் போதுதான் காலில்பட்ட விறகுகட்டை எவ்வளவு

பலமாகப் பாய்ந்திருக்கிறது என்று தெரிந்தது. அப்படியே குந்தி விம்மத் தொடங்கினாள். வீட்டையும் போக ஏலாது. இத்தனை ஆண்டு காலமாக மகிழ்வாக இருப்பதாக காட்டிவிட்டு திடீரென்று போய் நின்றால் அப்பா நொருங்கிப்போவார். அவரிடம் இதுவரை எதுவும் சொன்னதுமில்லை காட்டியதும் இல்லை. காதலிக்கும் போதே இவனிடம் கெட்டபழக்கங்கள் இருப்பது தெரியவந்தது. வாழ்ந்தாலும் செத்தாலும் அவனோடுதான் வாழ்வு. அவனை மாற்றிவிடலாம் என்பதில் அவளுக்கு அத்தனை நம்பிக்கை இருந்தது. அந்த நம்பிக்கை செத்ததன் நினைவு ஆண்டும் திருமண நிறைவு ஆண்டும் ஒன்று தான். கட்டி வந்த போது தான் தெரிந்தது சூழல் கூட அவனை மாற்றி எடுக்க சாதகமாய் இல்லை என. ஓர் அறை, ஒரு சமையலறை (குசினி), பின் பத்தி மட்டும் கொண்ட வீடு. அதன் சுவரோடு அவனது தாய் சகோதரங்கள் வசிக்கும் வீடு. ஒண்டும் இல்லாமல் வந்தவள் என்று அவளை அணைப்பதில்லை அவர்கள். வாசலால் இறங்கி இரண்டு அடி வைத்தால் ஒழுங்காக. பெண்களும் ஆண்களும் சுகாதார வேலைக்குப் போவார்கள். பொழுதானால் வீதியில் தான் அனைவரும் சில வீடுகளில் ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்தே குடிக்கும் பழக்கமும் உண்டு.

மேலும் அவனது அட்டகாசம் கூடியதே ஒழிய குறைந்ததாய் தெரியவில்லை. அவளின் காதலைக் கொண்டு அவன் தன் இரவுகளையே அலங்கரித்தான். அவனது உழைப்பில் வீட்டிற்கு வரும்பங்கு குறைந்து கொண்டே வருவதைப் பார்த்தவள் வீட்டு வேலைகளுக்குப் போகத் தொடங்கினாள். ஒரு ரீச்சரின் பிள்ளையை பார்க்க போவாள். அவர்கள் வந்ததும் ஓடி வந்து விடுவாள். காலையே சமைத்து விட்டுப் போவதால் அவன் வீடு வரவும் அவள் சாப்பாடு போட்டுக் கொடுக்கவும் சரியாக இருக்கும். கொரோணா தொடங்கியதிலிருந்து ரீச்சர் வீட்டில் நிற்பதால் வேலை இல்லை. வேறு இடங்களிலும் வேலை இல்லை. நினைவுகளைக் கலைத்து விட்டு காலை மெதுவாகத் தடவிக்கொண்டு பிள்ளைகளை சாப்பிடச்சொன்னாள். அம்மா உங்களுக்கு என்ற மகளுக்கு எனக்கு பசிக்கேல. நீங்கள் சாப்பிடுங்கோ என்றவள் இருந்த இடத்திலேயே எப்போது நித்திரை கொண்டாள் என்று தெரியவில்லை. உடம்பும் மனதும் சோர்ந்து நித்திரை அவளை போர்த்திக்கொண்டது. உடலில்

ஏதோ ஊர்வதை உணர்ந்தவளாய் திடுக்கிட்டு எழும்ப முயற்சித்தவள் தன்மேல் முரளி என்பதை உணர்ந்து கோபம் உச்சிக்கேறியது. சாராய நாத்தம் வேறு மூக்கைப்பிடுங்கியது. ஊரே அமைதியாய் உறங்கிகும் வேளை எங்கோ சண்டைச் சத்தம் மட்டும் கேட்டது. மூன்று ஒழுங்கை தள்ளி என்பதை அந்த சத்தத்தின் வீச்சு சொல்லியது. அவளின் அசைவை உணர்ந்த முரளியின் தேடல் தீவிரமானது. அவளின் காலில் அவன் கால் பட ஐயோ என அலறத் தொடங்கினாள் ராணி. உயிர் போன வலி. அவனை உதறினாள். அவன் எதிர்பாராமல் சரிந்து விழ எழும்ப முயற்சித் தான். அவன் கோபம் தலைக்கேறியது. முன்பு போட்ட விறகுகட்டையை எடுப்பது அந்த இருட்டிலும் அவளுக்குத் தெரிந்தது. அவள் கால் நோவைப் பொருட்படுத்தாது வீட்டின் முன்புறம் வர அவன் கட்டையை வீசி எறிந்தான். அதே கால். துவண்டு விழுந்து போனாள். அதன் பின் நடந்தவை பற்றி அவளுக்குத் தெரிய வாய்ப்பில்லை சாமத்தில் நினைவு திரும்பியவள் மேல் அவன் தன்னைப் போர்த்திப்படுத்திருந்தான். நினைவிழந்த தன் சகாவை துன்புறுத்தியதாக எந்த விலங்கின் மீதும் இதுவரை களங்கம் இல்லை அழவும் வலிமையற்று மீண்டும் நினைவு துறந்தாள்.

செ அஹே!

காற்றிலே செவிவழி கடந்திடும் மொழியே
கண்ணிலே செழித்து கனிந்திடும் தமிழே
சாற்றியே புகழுமுன் சரித்திரம் நீயே
சுற்றும் புவியின் சுழலிடம் நீயே

மாற்று மொழிகளில் மகுடமாய் வந்து
முன்னெழுந்த தமிழே நீ மொழிகளின் அரசி
போற்றிப் புகழ்ந்தேன் தமிழே - உன்னைப்
பற்றிப் பிடித்தேன்
என் பார்வையும் நீயன்றோ!

லக்ஷ்மிதா,
தரம் -11,

திதி/சிநி சண்முகா இந்து மகளிர் கல்லூரி.

சுறித்திரமொன்று சாம்பலாகிறது

திருமதி.ஜமுனராணி செந்தில்பாலன்

காற்றோடு சதிராடி சல்லாபித்து மங்கி, மயங்கி தெளிந்து ஒளியை உமிழ்ந்து கொண்டிருந்தது முற்றத்துத் தீப்பந்தம். கரிய மேகங்களோடு பல்லிளித்து கண் சிமிட்டின நட்சத்திரங்கள், ஆங்காங்கே மலைக் குன்றுகளாய் கூடியிருந்த எருமைகள் பூச்சிகளை விரட்ட மூசி வாலசைக்கும் ஓசை மத்தொலிக்கும், சிலம்படிக்கும், கூத்துப்படிப் போரின் பாடலுக்கிடையேயும் தெளிவாகக் கேட்டது. ஊர் விழித்திருக்கும் அவ் வேளையில் கலவாய்க் குருவியொன்று வட்டமடித்து பெருங்குரலெடுத்து..

குடிலின் குந்திலே தூணோடு தூணாக வேலன் அண்ணாந்து வானத்தைப் பார்க்கிறான். நட்சத்திரங்கள் அவனைப் பார்த்து நகைப்பதாய் உள்ளே கனன்றிருந்த பூகம்பத்தின் வெளிப்பாடாய் வெப்பத்தை பீய்ச்சிய பெருமூச்சு மீண்டும் அந்த வார்த்தைகளை... நீலப்பணிக்கன் நஞ்சாய்க் கொட்டி விட்ட வார்த்தைகள்... கூட்டத்திலே கேலிச் சிரிப்பினூடு மீண்டும் மனதெழுந்து ஊழிமுடிவின் பிரளயமாய் அல்லோல கல்லோலப்படுத்தின.

“வேலனாலை ஆகாதது வேலன் பெண்சாதியாலை ஆகுமடா”
தொடை நடுங்கிப் பயல்”

“போயும் போயும் ஏரும் வேலனை ஒரு வீரனெண்டு....” “சீச்சி... பணிக்கர் குலத்துக்கே அவமானம்”

“கூரை ஏறி கோழி பிடிக்க மாட்டாதவன் வானம் ஏறி வைகுண்டம் போவானோ?”

மதங்கொண்டலையும் யானையை அடக்கிற விதம் அறியாது... சிரிப்பு, பரிகசிப்பு வெட்டிப்பேச்சு வேலனை இந்தளவுக்கு நடைபிணமாக்கியிருந்தது.

“வேலனால ஆகாத்து வேலன் பெண்சாதியாலை...”

மீண்டும் மீண்டும் நான் கோழையா? அவன் மனச்சாட்சி அவனை உலுப்பியெடுத்தது.

கைகள் இரண்டையும் இறுகப் பிசைகின்றான். அப்போது கார்த்திகை மலர்க்கரத்தால் அவன் தோள் அழுத்தி “வானத்தைப் பாருங்கள் பத்து மணி ஆகிறது” “தினைச்சோறும் புளிக்குழம்பும் தங்களுக்கு பிடித்த மாதிரி...”

மெல்லத் திரும்புகிறான். தீப்பந்த ஒளியிலும் அந்த அழகு சுந்தரி பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தாள். முகை விரித்தால் போல மோகனப் புன்னகையோடு கூரிய விழிகள் அவனை ஊடுருவின. அந்த விழிகள் ஆயிரம் பேசின. அதை ஏற்கும் சத்தியற்று அவன் முகம் சற்றுத் தாழ்கிறது.

“நான் எல்லாம் அறிந்தேன். அந்த நீலப்பணிக்கன் சொன்னதை...” பற்கள் நறநறத்தன

“இல்லை வேண்டாம். பாடம் புகட்டுவோம்.” “இப்போது சாப்பிடலாம்.” - அரியாத்தையின் வார்த்தைகள் ஆவேசமாய்...

“அரியாத்தை...” வேலன் குரலில் ஒருவித வெறி தொனித்தது.

“பேரெடுத்த பரம்பரை நாம். இன்று ஊரே சிரிக்கிறது.”

“ஈனம், பணிக்கர் குலத்துக்கு ஈனம், மானம் போய், வேலன் வெட்டிப்பயலாகி விட்டான்.”

“ஆ... அந்த நீலப் பணிக்கன் கொக்கரிப்பால் வன்னி மண் இந்த வேலனைப் பார்த்து கைகொட்டிச்சிரிக்கிறது.” வெந்து வந்த வார்த்தைகள். வேலன் கோபத்தின் எல்லையை கோடுகாட்டியது. “சின்ன வன்னியனின் ஆணையினை சிரமேற்கொண்டு சேனையெல்லாம் நாசம் செய்த ஆனையதை அடக்கச் சென்றேன் ஆனதென்ன...?”

“மதம் கொண்ட அந்த வேழத்தை வதம் செய்யச்சென்றேன் வித்தை பலிக்கவில்லை.”

ம்...

அவன் மீசை துடித்தது.

“என்னவரே! சினம் எழும்ப மனம் கலங்கி பரிதவித்தல் வீரற்கு அழகல்ல”

“இதுமாற்றான் வார்த்தைக்கு மதிமயங்கும் வேளையல்ல” “இந்த வேலன் கைப்பிடித்த காலம் முதல் காலனே வந்தாலும் உமை கண்கலங்க விடாள் இந்த அரியாத்தை.”

“பணிக்கர் பரம்பரையின் பலமிக்க பெண் நானே... துணிச்சலுடன் கூறுகிறேன். என்னுணையே கற்பின் நெறிநின்ற வேலன் பெண்சாதி தோல்விக்கு வழிகாணாள்...”

“மதம் கொண்ட வேழத்தை முழும் தாளிட வைப்பேன் வேலனுக்கும் அவர் குடிக்கும் வெற்றியதை தருவேன்.”

“நானை சின்னவன்னியன் சபை செல்வேன் குளுரைப்பேன். ஆனை அடக்க அனுமதி பெற்று ஆனை அடக்கி சபை கொணர்வேன்”

“தன்மானம் மிக்க தமிழிச்சி வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதி என் கற்பின் மீது ஆணை” நெருப்பாய் சிவந்த கண்கள். வெறித்தணலாய் வெடிக்க வார்த்தைகள் அவள் கோபத்திலும் அழகாய்த் தெரிந்தாள்.

“அரியாத்தை...” ஈனமாய்.

வேலன் கைகள் அரியாத்தை கைகளை இறுகப்பற்றின.

உள்முச்சு ஆவேசமாய் அவன் நெஞ்சோடு மோத, மார்பு உயர்ந்து தணிந்தது. கண்கள் சந்திக்கின்றன.

அங்கே மௌனம் அரங்கேறுகிறது.

பனிமேகம் கலைந்து ஒளிபரவும் இதமான காலை அரியாத்தையும், வேலப்பணிக்கனும் ஐயனாரையும் வேழ முகத்தானையும் பூசை செய்து வழிபட்டு நெஞ்சிருத்தி அரியாத்தையை ஊரே திரண்டு வழியனுப்ப அவள் கெண்டியும் அங்குசமும் கையிலேந்தி புறப்படும் நேரம். அரியாத்தை வேலனைப் பார்க்கின்றாள் அங்கே பெருமிதமும் நம்பிக்கையும் பேசிக்கொள்கின்றன.

“நீலகேசரி! நீலகேசரி! கேட்டாயா? செய்தியை! அந்த வேலப்பணிக்கன் பெண் சாதி அரியாத்தை ஆனையை அடக்கி வந்தாளாம். அங்கே சின்ன வன்னியன் சபையில் சீர் சிறப்பு நடக்கிறது.” அவசரமும் ஆத்திரமுமாய் வெளிப்பட்ட செய்தி கேட்ட நீலகேசரி. “என்ன...!? அரியாத்தை ஆனை அடக்கி வெற்றிக்களிப்புடன் ஊர் திரும்பினாளா?” ஏளனமும் கேலியும் கலந்திருந்தது அவள் கேள்வியில்.

“ஆம் நீலகேசரி” “அவமானம், அவமானம் வன்னி மண்ணில் புகழ்குடிய பணிக்கர் குலத்து ஆடவரின் சென்னி தாழ்ந்து விட்டது. கேவலம் ஒரு பெண் மதம் கொண்ட யானையை அடக்கி விட்டாள். ஊரே கொண்டாடுகிறது.” நீலப்பணிக்கன் கோபத்தின் எல்லையில் இருந்தான்.

நீலகேசரி அவன் கோபத்திற்கு மேலும் தூபமிட்டவளாய். “கலங்காதே என் கண்ணாளனே.” சின்ன வென்னியர் சபையிலே பாராட்டு முடியட்டும். அரியாத்தை ஆட்டத்தை இன்றோடு முடிக்கிறேன். அந்தக் கிறுக்குப்பிடித்தவளின் கொட்டமடக்கி கையாலாகாத அந்த வேலப்பணிக்கனை தெருத்தெருவாய் அலைய வைக்கிறேன். அவமானம்... பணிக்கர் குல ஆடவர்க்கு அவமானம்.”

“பாதையிலே பாதியிலே நஞ்சு தடவி அவள் கதை முடிக்கும் கைங்கரியம் நானறிவேன்” நீல கேசரியின் நஞ்சுட்டப்பட்ட வார்த்தைகள் அடுத்து அரங்கேற்றப்போகும் கபட நாடகத்தின் ஒத்திகை என்பதை அவர்கள் இருவரையும் தவிர யாரும் அறிந்திருக்கவில்லை.

அரியாத்தை! வெற்றி விழாக்கொண்டாட உன் அத்தான் வேலன் காத்திருப்பார். எதற்காக அவசரப்படுகிறாய்? பெண்கள் கலகலவென சிரிக்கின்றார்கள். வெட்கத்தால் முகம் சிவக்க “போடி உனக்கு எப்போதும் பகிடிதான்.” இடையில் நீலகேசரி புருந்து கொள்கின்றாள். அரியாத்தை! நீலகேசரியின் அன்பும் பரிவும் கலந்த அழைப்பு. தோழிகளை விட்டு நீங்கி அரியாத்தை நீலகேசரியிடம் வருகிறாள்.

“அரியாத்தை! பெண்குலத்திற்கெல்லாம் பெருமை சேர்த்தவளே, உன் துணிவு கண்டு உன் மைத்துனரும், நானும் ஆனந்தத்தில் திளைத்துள்ளோம். சின்ன வன்னியன் சபையிலே உனக்குக் கிடைத்த பாராட்டும், பரிசில்களும் எமக்கெல்லாம் பெருமையைத் தருகின்றது. எண்ணும் போதே என் தேகமெல்லாம் சிலிர்க்கின்றது.”

“வீரப்பெண்ணே!” நீலகேசரி தன் நஞ்சுக் கரங்களால் கட்டியணைக்கிறாள். விதியை மாற்ற வந்த அந்த வேடதாரியின் சதிவலைக்குள் அரியாத்தை...

“அரியாத்தை...” வன்னி நிலமே வேலனின் ஓலத்தால் ஒருகணம் அதிர்ந்தது. “ஆருயிரே! பணிக்கர் குலத்தின் பத்தினியே வெற்றிக்களிப்பில் திளைத்தேனே என் வயிறு பற்றி எரிகிறது. கொற்றவன் சபையிலே பட்டமும் பரிசும் பெற்று வருவாயென காத்திருந்தேனே? வீதியிலே பிணமாய் கிடப்பதைக் காணவா இந்தப்பாவி காத்திருந்தான்.

என் பத்தினியே உன் கனியிதழால் இனிய மொழி பேசுவதை எங்கே கேட்பேன். உன் கண்விழித்து இந்தப் பாவி முகத்தை ஒரு தடவை பார்.” “காலனே வந்தாலும் கைவிடேன் என்றாயே என்னை கதறியழ விட்டு எங்கே சென்றாய்...?”

“விதியே! என் அரியாத்தை வாழ்வில் ஏன் விளையாடினாய்?” “சதிவலையில் சிக்க வைத்து என்னை கதியற்றவனாக்கியது யார்?”

“அரியாத்தை. நீயில்லா இந்த உலகில் நான் ஒரு நொடியும் வாழேன்.” “அரியாத்தை! பல்லி சொல்லியது பார்த்துப்போ என்றேன். அச்சமில்லை அன்பே என்றாய் அன்று என் தோல்வியை தோற்கடித்தாய் இன்று என்னை தேம்பி அழ ஏன் வைத்தாய்? வேழம்படுத்த வீராங்களையே! நான் புலம்பி அழுவது உன் காதில் விழவில்லையா? உன் பொன்னுடலை இந்தச் செந்தீ தின்று தீர்ப்பதை வேலன் பார்த்து பொறுக்கமாட்டான் என்பதை என்பத்தினியே நீ அறிவாயா? என்னையும் ஏற்றுக்கொள்.

வேலன் ஒப்பாரி அந்த சுடுகாடெங்கும் பேய்க்காற்றோடு பெரும் ஓலமாய்... என்னையும் ஏற்றுக்கொள் அரியாத்தை, வேலன் தானும் அத்தீயினுள்... அந்த பிணத்தீ கூரிய தன் நாக்குகளை நீட்டி வேலனையும் விழுங்கிக்கொண்டது.

“நம்மட முற்றத்திற்கு”

உங்கள் ஆக்கங்களை (சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை...)

அனுப்பி வைக்குமாறு அன்பாகக் கோருகிறோம். அத்துடன் நம்மட முற்றம் பற்றிய உங்களின் கருத்துக்களையும் ஆலோசனைகளையும்

அனுப்பி வைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

ஆக்கங்கள் தனித் தமிழில் படைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

உங்களது ஆக்கங்களையும் கருத்துகளையும்

- nammadamuttam20@gmail.com என்னும் மின்னஞ்சலுக்கோ
- 0094772908990 எனும் புலனத்திற்கோ அனுப்பி வைக்கவும்.

வாழ்க பவீவாணி

நந்தீஸ்வரி மாயவன்

எனக்கு மிகிழ்ச்சி ஏனென்றால் நாளைக்கு தமிழ்ப் பாடத் தேர்வு எல்லாம் படித்தாகிவிட்டது. இனி கட்டுரைகள் தான் படிக்க வேண்டும். ஒன்று விபுலானந்தரின் தமிழ்ப் பணிகளும் சமூகப் பணிகளும். இரண்டாவது படிக்க வேண்டிய கட்டுரை என்று விநோதன் சொன்னது இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகள்.

கயன் ஆசிரியர் சொன்னால் சரியாத்தான் இருக்கும். “விடியற்காலமை நேரத்தோட எழுந்து கட்டுரைகளை படிக்க வேணும்” என எண்ண அலைகள் ஓட புத்தகத்தை மூடி வைத்துவிட்டு கட்டிலில் தொப்பென விழுந்தான் கதிரவன்.

“தம்பி படுக்கையை ஒழுங்கா விரிச்சுப்படன் “என்றார் தாயார். “சும்மா போங்கோ அம்மா நித்திரை வருகிது. விடியற் காலமை என்னை நான்கு மணிக்கு எழுப்பிவிடுங்கோ. நாளைக்கு மூன்றாம் தவணை தமிழ்ப் பாடத் தேர்வு இருக்கு” என்று போர்வையை இழுத்து தலைமுதல் கால் வரை மூடிக்கொண்டான “சரி தம்பி படு. நீயும் அப்பாவைப் போல தமிழ் தமிழ் “ என்று தான் நிற்கிறாய். மற்றப் பாடங்களில இந்த ஆர்வத்தைக் காணேல.

“அப்படி இல்லை அம்மா. எனக்கு எல்லாப் பாடமும் பிடிக்கும். தமிழ்ப்பாடம் மிகவும் பிடிக்கும்”. என்று அனுங்கியவாறு வெளித் தெரியும் கால்களை போர்வைக்குள் இழுத்தான்.

பெடியனும் சரி வருமாப் போல இல்ல. என்ன செய்யலாம் என யோசித்தவண்ணம் சுகந்தா விறாந்தைக்கு வந்தாள். வெய்யிலில் உலர்ந்த ஆடைகள் மடிப்பதற்காக சோபாவில் காத்திருந்தது. அப்பாடா என்று இருக்க வழியில்லை. மாறிமாறி ஏதோவொரு வேலை வீட்டில இருந்து கொண்டதான் இருக்கு. உது சரிவராது. கைகால் எல்லாம் வலிக்கிது. கொஞ்சம் இதில இருப்பம் என இரண்டு கால்களையும் நீட்டி ஆற அமர உட்கார்ந்தாள் சுகந்தா.

கதிரவனின் அப்பாவும் விறாந்தையில் தான் இருந்தார். அவர் தனது கையடக்கத் தொலை பேசியில் கம்பவாருதியின் கம்பராமாயணச் சொற் பொழிவு ஒன்றினை கேட்டும் பார்த்தும் மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தார். சொற்பொழிவின் செழுமை அவரை ஆகாயத்தில் சிறகடித்து பறக்க வைத்துக் கொண்டிருந்தது. அவள்

மனதோ பூமியைப் பிளந்து கீழே சென்று கொண்டிருந்தது.

என்னப்பா செய்யிறிங்கள். நீங்கள் தான் உலகத்தில இல்லாத தமிழ் வாத்தியார். பாடசாலை முடிச்ச வீட்ட வந்தாலும் தமிழைக் கட்டிக்கொண்டு கிடக்கிறிங்கள். “தமிழ் வாத்தியார் என்று தெரிஞ்சும் கழுத்தை நீட்டின என்னைச் சொல்லணும்”. என தனக்குள் புறுபுறுத்தாள். அதனை தமிழ் வாத்தியாரான அவள் கணவர் கவனிக்காமல் இல்லை.

செவிநுகர் கனிகள் இருக்கும் போது ஏன் புளிப்பழத்தைக் கொறிப்பான் என்று சப்தமில்லாமல் இருந்தார். அவள் விடுவதாய் இல்லை.

“என்னங்க”.

“என்ன சொல்லும் சுகந்தா. வேலையெல்லாம் முடிஞ்சிதோ. காலாற உட்காந்தாச்சுப் போல. பிள்ளை படுத்திட்டாளே? என்ன சாப்பிட்டவள்?” என்று வாத்தியார் கேள்விகளை அடுக்கிக் கொண்டு போனார்.

அவளுக்கு வந்தது கோபம். பிள்ளையளில நல்ல அக்கறை தான். அதுகள் நல்லெண்ணைத் தோசையும் இடி சம்பலும் வயிறு நிறையச் சாப்பிட்டிட்டு கிடக்கிதுகள். “என்ர கஸ்ரத்தை கேட்கத் தான் மனுசர் இல்லை” என்று மூக்கை மூக்கை உறுஞ்சினாள். அவளைப் பார்க்க வாத்தியாருக்கும் பாவமாக இருந்தது. கையடக்க தொலைபேசியில் வலையொளியில் கண்டு கொண்டிருந்த சொற்பொழிவை தரவிறக்கம் செய்து கைப்பேசியை மேசையில் வைத்துவிட்டு அவளருகே வந்து

அமர்ந்தார். என்னப்பா உமக்குப் பிரச்சனை ? சொல்லும். உம்மில எங்களுக்கு அக்கறை இல்லையா?. அம்மா கூட எப்பவும் உம் பக்கம் தானே . எதற்கு சலிச்சுக்கிறீர்?. என தமிழ் வாத்தியார் மனைவிக்கு ஆறுதலாய்ப் பேசினார்.

அவளோ உங்களுக்கென்ன பள்ளிக்கூடம் முடிஞ்சு வீட்ட வந்தாலும் பிள்ளையளின்ர கொப்பியைக் கட்டிக் கொண்டு வந்து திருத்துவிங்கள். இல்லாட்டிப் போனா சொற்பொழிவு, பட்டி மண்டபம் என்று ஏதோவொண்டோட மினக்கெடுவியன். பிறகு நான் எங்கே கதைக்கிறது. என்ற உணர்வுகளுக்கும் ஆசைகளுக்கும் என்ன மரியாதை. நானே புலம்பிச் சாக வேண்டியது தான். பெடியனை சர்வதேச மொழிப் பாடசாலையில் போடுங்கோ என்று எத்தனை தடவை கத்தினான். என்ற கதையை கேட்டால் தானே. ஆங்கிலம் சரளமாயிற்று என்றால் உயர் வகுப்பில் பௌதிக விஞ்ஞானம் அல்லது பொறியியல் துறையில் படிச்சு “உங்களைப் போல இல்லாம பெரிய வைத்தியராகவோ, பொறியலாளராகவோ பெடியன் வருவான் இஞ்ச கிடந்து கஸ்ரப்படாமல் வெளிநாட்டுக்கு போய் உழைப்பான். எல்லாரும் நல்லா இருக்கலாம்”. என்று பார்த்தா அவனும் ஏதோ தமிழ் தமிழ் என்று நிற்கிறான் உது எனக்கு சரியாப்பேலை என்று புராணப் படிப்பை நிறுத்தினான்.

அவள் பேசிய பேச்சில் வாத்தியாருக்கு வியர்த்துக் கொட்டியது. என்ன சுகந்தா நீர் சின்னப் பிள்ளை மாதிரி கதைக்கிறீர். இப்ப பெடியன் எத்தனையாம் வகுப்பு?. பத்தாம் வகுப்பு தானே படிக்கிறான். வாற ஆண்டு தான் க.பொ.த சா.தரம். அதற்குள் உயர் படிப்பு கனவில நிற்கிறீர். நாங்க கனவு கண்டா ஆகுமே. பெடியன் என்ன விரும்பிப் படிக்கிறானோ படிக்கட்டும். அது தான் அவனை வாழ்க்கையில் உயர்த்தும். என்று கழுவிற் மீனில நழுவிற் மீனாய் வாத்தியார் தப்பப் பார்த்தார்.

இஞ்சேயப்பா சொல்லிப் போட்டன். உங்கட விளையாட்டு எனக்குத் தெரியும். உப்பிடித்தான் இரண்டு பிள்ளையளையும் பள்ளிக்கூடம் சேர்க்கேக்க நிறையக் கதைச்சனிங்கள். ஆனால் இப்ப என்னாச்சு. காலம் ஓடி மூத்தவன் பத்தாம் ஆண்டிற்கு வந்திட்டான். இளையவன்

தரம் ஏழு படிக்கிறாள். அதுகளுக்கு ஆங்கிலம் எட்டாக் கனியாகவே இருக்கு. அதைக் கவனிக்கிறிங்களா? .நானே கிடந்து தனியா மாரடிச்சா எப்படி சரி வரும் சொல்லுங்கோ.

நீர் தெரியாமக் கதைக்காதையும். மூத்தவனுக்கு ஆங்கிலம் இரண்டாம் தவணைத் தேர்வில் தொண்ணூற்று நான்கு புள்ளி. அவனுடைய ஆங்கில ஆசிரியரே என்னைக் கூப்பிட்டு மகனைப் பாராட்டிப் பேசினார். நீர் யாரோ எவரோ சொன்ன கதையைக் கேட்டு வீணாப் புலம்பாதையும் பெடியன் நல்லாத் தான் படிக்கிறான்.

“சரியப்பா. நான் ஒன்றும் கதைக்கேலை. ஆனால் க.பொ.த உயர்தரத்தில் பெடியனை தமிழ் படிக்க விடமாட்டன். விஞ்ஞானப் பிரிவில் தான் படிக்கவிடுவன்” என்று உறுதியாகச் சொன்னாள் சுகந்தா.

அவள் வார்த்தைகளை சகித்துக்கொள்ள முடியாத தமிழ் வாத்தியார் அதை நீர் சொல்லாதையும். அப்படி நாங்கள் பிள்ளைக்கு கல்வியை திணிக்கேலாது. பெடிப் பிள்ளைக்கு தமிழ் நல்ல விருப்பம். நான் திணிக்கவில்லை. அதை மாதிரி க.பொ..த உயர்தரத்தில் பெடியன் என்ன படிக்க விரும்பிறானோ, அதைத்தான் நாங்கள் படிக்கவிட வேணும் என்றார் தமிழ் வாத்தியாரான கதிரவனின் அப்பா.

“அதனை சுகந்தா காதில் வாங்கவில்லை. நாளைக்கு காலமை கதிரவனை நான் கேட்பன்” என்று பிடிவாதமாக நின்றாள். ஐயோ அப்பா நாளைக்கு அவனுக்குத் தேர்வு. அவனைக் குழப்பாதையும். இப்ப பாடசாலை விடுமுறை விடப்போகுது. விடுமுறைக் காலத்தில் உம்மட கதையை அவனோட கதைச்சுக் கொள்ளும். இன்னும் நான்கு நாள் தான் இருக்கு பாடசாலை விடுமுறைக்கு என்ன என்றாலும் செய்யும்.

சரி நான் இப்ப கதைக்கேலை. விடுமுறைக்குள் கதைப்பம் . “சரி சரி காலமை நானும் நேரத்தோட எழும்ப வேணும். நீரும் கண்டதையும் யோசிக்காமல் போய் கண் அயரும்.

“நீங்க போய்த் தூங்குங்கோ. நான் இந்த துணியளை மடிச்ச வைச்சிட்டு வாறன்” என்று உடுப்புக்களை அவரவர்களுக்குரிய அலுமாரியில் அடுக்கி வைத்துவிட்டு தூக்கத்திற்கு செல்ல சுகந்தாவுக்கு இரவு 11.30 ஆகியது.

இப்பதான் அயர்ந்த மாதிரி இருக்கு. அதற்கிடையில் ஐந்து மணியாச்சு என அவள் துடிதுடித்து எழும்பினாள். அலாரம் அதனை உறுதி செய்தது.

“அப்பா ஐந்து மணியாச்சு. எழும்புங்கோ”. என்னப்பா விடிஞ்சிட்டே நேரத்தை சரியாய் பாடும். அலாரம் அடிக்கிறது கேட்கலையா? எழும்புங்கோ. சரியப்பா தேத்தண்ணியப் போடும். முகம் கழுவிற்று வாறன். “தேத்தண்ணி போட்டாச்சு. முகம் கழுவிற்று வாங்கோ என இடத்தை விட்டு நகராமல் அப்பா” என்று குழைந்தாள். என்ன விசயம் சொல்லும் சுகந்தா என்றார் தமிழ் வாத்தியார். பிரான்ஸ் மாமாவும் மாமியும் இன்றைக்கு பகல் வீட்ட வருகினமாம். இரண்டு மணிக்கெல்லாம் வந்திடுவினம். நீங்க பாடசாலையை முடிச்சிட்டு வேளைக்கு வாங்கோ.

மகிழ்ச்சியப்பா வரட்டும். மாமாவைப் பார்த்து எவ்வளவு நாள். வெள்ளேந்தி மனசு அவருக்கு. மாமி கொஞ்சம் தடார் புடார் என்று நிற்பாராம். நல்லூர் திருவிழாவில வைச்ச மஞ்ச அக்கா சொன்னவ. அவ கனடாவில் இருந்து பிரான்சுக்கு கோடை விடுமுறையைக் கழிக்க போன நேரம் மாமி கொஞ்சம் சள்புள் என்று மாமாவோட மரியாதை இல்லாமல் கதைச்சதா சொன்னா. என்னமோ தெரியேலை. நான் நம்பேலை அப்பா. அப்படியிருக்காது அப்பா. மாமியும் யாழ்ப்பாணத்தில பிறந்து வளர்ந்த ஆள் தானே. மாமாவை விரும்பிச் செய்தவ. சரியொட்ட வயசுக்காரர் நண்பர்கள் போலதான் பழகினம். அது மஞ்ச அக்காவுக்கு புதினமாய் இருந்திருக்கும்.

இருக்கலாம் அப்பா. யாரையும் தவறான புரிதலுடன் ஏன் நாம் பார்க்க வேண்டும். ஐந்து விரல்களும் ஏற இறங்க இருந்தாலும் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்தாசையாத்தான் இருக்குது. மாமாவும் மாமி பிள்ளையளும் எப்பவும் நல்லா இருக்கணும். வாழ்க பல்லாண்டு என

மனம் திறந்து சுகந்தா வாழ்த்த தமிழ் வாத்தியார் மிகவும் மகிழ்ந்தார். “மகிழ்ச்சி சுகந்தா. இப்படியான நல்லெண்ணத்தைத் தான் நாம் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். வார்த்தையின் ஆதிர்வுகள் பிரபஞ்ச சக்தியை சென்றடைந்து யாதுமாகி நினைத்தவை நிறைவேறுகின்றன என்றார் தமிழ் வாத்தியார்.

மகிழ்ச்சியப்பா. இதுகள் நல்லா இருக்க வேணும். மாமா ஊரில இருக்கேக்க எங்களுக்கு எவ்வளவு உதவி செய்தவர். அம்மா கிழுவங்கதியால் வெட்டி வேலி போடேக்க மாமா தான் சம்பளம் இல்லாக் கூலியாளா நிற்பார்.

அம்மாட பொரிச்ச கத்தரிக்காய் குழம்புக்கும் புட்டுக்கும் மாமா அடிமை. அக்கா அக்கா என்று அம்மா காலைச் சுத்துவார். ஓன்டைவிட்ட தம்பி என்றாலும் அம்மாவுக்கு அவரில பாசம் அதிகம். எங்கட அல்லை தொல்லையில் பங்கெடுத்த பாலு மாமாவை எனக்கு நல்லாப் பிடிக்கும்.

தெத்திப்பல் தெரிய சிரிச்ச சிரிச்சுப் பேசுவார். “நான் அப்ப நிறையக் கேள்வி கேட்பன். அப்ப மாமா சொன்னவர் எடி பெட்டை உனக்குப் பார், ஒரு வாத்திதான் அம்பிடும்” என்று அது உண்மையாத் தான் போச்சு அப்ப உங்கட மாமா தீர்க்கதரிசியாக்கும். பெரிய ஆஸ்தான் போ. ஓமப்பா . அவர் மனசு அப்படித்தான். என மகிழ்ந்தவளாய், அப்பா நீங்க பாடசாலை முடிச்ச வாற வழியில் கொடிகாமச் சந்தையில் நல்ல பலாப் பழம் ஒன்று வாங்கி வாங்கோ. மாமா விரும்பிச் சாப்பிடுவார்.

சரி சரி வாழையிலை வெட்டிக் கொண்டு வாறன் சாப்பாட்டைக் கட்டும். நேரமாகுது. பக்கத்தில் ஆச்சியம்மா இல்லாட்டி பரிமளம் அக்கா சந்தைக்குப் போனால் காசைக் கொடுத்து நல்ல கறியா வாங்கும். சாப்பாடு கொடுத்தா மனசும் வயிறும் நிறையிற மாதிரி கொடுக்க வேணும். ஓமப்பா . நானும் அதைத்தான் யோசிச்சன். சரி சரி நேரமாச்சு புறப்படுவம் என தமிழ் வாத்தியார் ஆயத்தமாக, அப்பா வாங்கோ நேரம் போகுது என்று கதிரவனும் அவசரப்படுத்தினான். குளித்து சீருடை அணிந்து நெற்றியில் வீபுதி

தரித்து அசல் தமிழ்ப் பழமாக நின்றான் கதிரவன். அவன் சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியில் படிக்கிறான். வாத்தியார் பளை மகா வித்தியாலயத்திற்கு போக வேணும். வசிக்கிறதென்னவோ கைதடி வீதி, நாவற்குழி. தினமும் இதே ஓட்டம் தான்.

கடிகாரமுள் வேகமாகச் சுழன்றது. இப்ப நேரம் சரியாக ஒரு மணி இருபத்தைந்து நிமையம் பாடசாலை முடிந்து வாற வழியில் கொடிகாமத்தில் நல்லதொரு பலாப்பழத்தை வாங்கினார் தமிழ் வாத்தியார். வேளைக்கு வீட்ட போக வேணும் என உந்துருளியை வேகமாகச் செலுத்தியதால் பதினைந்து நிமையத்தில் சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியில் மகனை ஏற்றிக் கொண்டு இரண்டு மணிக்கெல்லாம் வீட்ட வந்திட்டார்.

வீட்ட மாமா ஆக்கள் வந்திட்டினம் போல. படலையைத் திறக்கும் போதே ஆரவாரம் பெரிசாக் கேட்டது.

மாமரத்து நிழலில் பாலுமாமாவும் இரண்டு பிள்ளைகளும் அவர்களின் தூரத்து உறவினர் ஒருவரும் அமர்ந்திருந்தனர். சில்வர் தட்டில் எங்கள் வீட்டு கறுத்தக் கொழும்பான் மாம்பழம் துண்டுகளாக வெட்டப்பட்டு அவர்களுக்கு பரிமாறப்பட்டிருந்தது. மாமா என்னைக் கண்டதும் ஓடி வந்து கட்டித் தழுவினார். நானும் பாலுமாமாவை அன்பாய் அணைத்துக் கொண்டேன்.

பிள்ளைகள் ஒருவரை ஒருவர் அறிமுகமாகி அன்பைப் பகிர்ந்தனர். உள்ளுக்கு வாங்கோவன் மாமா. எங்க மாமியைக் காணோம்? மாமி சமையல்கட்டுக்கு போயிற்றா. நாங்கள் காத்தாட இருக்கிறம். நீரும் கை காலை கழுவிற்று வாரும். நிறைய புதினம் இருக்கு கதைக்க என்றார் பாலுமாமா.

சரி மாமா இப்ப வாறன். நீங்கள் மாம்பழத்தை சாப்பிடுங்கோ. நான் விடுவனே. பிரான்சில் இருந்து ஏன் வந்தனான் என்று சிரித்தார் பாலுமாமா.. வாத்தியாரும் கொடுப்புக்குள் சிரித்து தனது மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்தார்.

சமையல் அறையில் உணவு தயாராகி வாசனை மூக்கைத் துளைத்தது. வெள்ளை அரிசிச் சோறு, நண்டுக் கூட்டு, நெய்க் கத்தரிக்காய் பாஸ்க்கறி, சூடை மின் தீயல், ஊரக்கோழி முட்டை அவிச்சது, இறால் தொக்கு, தக்காளி ரசம் என அறுசுவை உணவுகள். மாமா கோழிக்கறியை விரும்பேலை. அதனால் கோழி தப்பியது.

சுகந்தா என்னடி பிள்ளை. உனக்கு அக்காளினர் கைமணம் அப்படியே இருக்கு. இப்படி நீ சமைச்சப்போட்டா நாங்கள் மீண்டும் பிரான்கக்கு போறேலையோ?. மனுசன் சாப்பிட்டா இப்படிச் சாப்பிடணும்.

உண்மையாவே சாப்பாடெல்லாம் நல்லா இருக்கா மாமி . அல்லது மாமா என்னைக் குளிப்பாட்டுறாரோ?

இல்லை சுகந்தா. உம்மட சமையல் சொல்லி வேலையில்லை. அவ்வளவு ருசியா இருக்கு. பிள்ளையளையும் பாடும் குனிந்த தலை நிமிராம சாப்பிடுதுகள். சாப்பாட்டிலேயே அன்பைக் காட்டிற ஆக்கள் எங்கட ஆக்கள் தான்.

வெளிநாடென்கிறது சும்மா ஆடம்பர வாழ்க்கை தான். இந்தப் பற்றுப் பாசம் அங்க இல்லை. அது சும்மா போலி வாழ்க்கை.

என்ன மாமி சொல்லிறிங்கள். “நான் இவன் மூத்தவனை விஞ்ஞானப் பிரிவில் படிப்பிச்ச ஒரு வைத்தியராக்கி வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பலாம்” என்று இருக்கிறன். நீங்கள் அங்கத்த வாழ்க்கை போலி வாழ்க்கை என்கிறீர்கள். ஏன் மாமா, மாமி சொல்லுறது எல்லாம்.

உன்ர மாமி சொல்லிறது உண்மை தான் சுகந்தா. நீங்கள் இங்க இராச வாழ்க்கை அல்லவோ வாழுறிங்கள். மரம், செடி, கொடி, தோப்பு,

கோயில் குளம், சொந்த பந்தம் இன்னும் எத்தனை? ஏன் இந்த மாஞ்சோலைக் காணியொன்றை நாங்கள் வெளிநாட்டில கனவு காணலாமே. “அது மட்டுமே சுகந்தா பிள்ளையளும் பெற்றோரும் அங்கே தனித்தனித் தீவுகளாக தான் இருக்கினம். அதெல்லாம் கொடுமை. என்ன ஆகுமோ? ஏது ஆகுமோ” ? என அஞ்சிஅஞ்சி வாழவேண்டியிருக்கு. ஏன் எங்கட வாழ்க்கையே அப்படித்தான் முடிஞ்சவரைக்கும் கயிறை இறுக்கிப் பிடிச்ச வைச்சிருக்கோம்.. கயிறு அறுந்தா நாங்களும் தலையைப் பிய்ச்சுக் கொண்டு திரிய வேண்டியதுதான்.

“என்ன பாலுமாமா இப்படிச் சொல்லுறிங்கள். என்ற கனவெல்லாம் பகற் கனவாய் மறக்க வேண்டியதுதானா”? என சுகந்தா பதறினாள்.

ஏன் சுகந்தா உங்களுக்கு இஞ்ச என்ன குறை. வாழ்ந்தா இப்படி வாழ வேணும் என்று மற்றவர்கள் ஆசைப்படுகிற மாதிரிதான் உங்கட வாழ்க்கை இருக்கு. கிடைச்ச வாழ்க்கையை மகிழ்ச்சியாக வாழப் பாருங்கோ.

உன்ர மனுசன் வாத்தியார் வேற. அவருக்கு நல்லது கெட்டது எல்லாம் தெரியும். அவர் பேச்சுக்கும் கொஞ்சம் செவி கொடு சுகந்தா. வீட்டில என்ன முடிவு எடுத்தாலும் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து எடுங்கோ. பிள்ளையளின்ர கருத்தையும் கேளுங்கோ. அவர்களுக்கு சுயமாய் சிந்திக்கும். உரிமை இருக்க வேணும். அப்பதான் நல்லா வருங்கள். எடி பிள்ளை சுகந்தா. பாலுமாமா நீயும் மனுசனும் பிள்ளைகளும் நல்லா இருக்க வேணும் என்று தான் விரும்புவன். நாங்கள் கட்டாயத்தின் பேரில் புலம்பெயர்ந்தவர்கள். மனசில ஆயிரம் ஆசைகளும் கனவுகளும் தேங்கிக் கிடக்கு. அது இருக்கட்டும். நிறையக் கதைக்க இருக்கு. இன்னும் பதினைஞ்ச நாள் இங்கதானே நிற்கப் போறம். ஏல்லாம் சொல்லிறன். மாமாவுக்கு ஒரேயொரு ஆசை. பல்லாண்டு காலம் நிங்கள் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியா வாழ வேணும். “ஒன்றே ஒன்று தான் சொல்லுவன். கந்தையைக் கட்டினாலும், கஞ்சியைக் குடிச்சாலும் சொந்த ஊரில இருந்து கொள்ளுங்கோ. நீங்கள் பல்லாண்டு காலம் வாழ வேணும் என்று பாலுமாமா வாழ்த்துகின்றேன்.

மலையடுகடாம்.

(கந்தவனம் கோணேஸ்வரன்.)

செங்கண் மாவிறை நன்னன் பெயர்சொல
எங்கும் மாமழை பொழிந்து சிறக்குமே
எங்கோ தன்னிலும் முன்னிலைப் படுவனோ
என்றே வானம் அழுது சுரக்குமே.

பசியறி யாதார் பண்புடன் வாழும்
பரந்த மலையதன் மாட்சிமை பெரிதே
இசையொடு இடியது முழங்கினாற் போல
இசைபெறும் செங்கண் மாநிலம் சிறப்பே.

பாணர்கள் வந்து தினம்தினம் பாடிப்
பயனூறும் பரிசில்கள் அளவிறந் தனவே
பேணிதும் கொடையிற் பெருந்தமி ழோங்கிடப்
பெற்றனன் நன்னன் பெறற்கரும் பேறே.

மலையெனும் பரிசொடு மனமகிழ் வுடைத்து
மாண்புடன் இறங்கிடும் ஓசைகள் வலிதே
அலைகடல் நீரது ஓர்வழிக் கொண்டு
ஓழுகிடல் போலொரு உன்னதந் தருமே.

ஆற்றிடை நீரும் அழகிய வனமும்
போற்றிடும் புலவோர் பெருமகிழ் வுரையும்
சீற்றம் கொண்டலை சிறுவிலங் கினமும்
ஏற்றிடும் ஒலியே இடியெனத் தருமே.

காற்றிடை மலரும் கனிதரு மரமும்
சாற்றிடும் நன்னன் சாகசச் சிறப்பே
வேற்றெவர் வரினும் வீழ்தல் மெய்யென
போற்றிடும் பொருநர் ஆற்றுப் படையே.

கொடுத்துச் சிவந்த கரங்கள் தமிழதைப்
படித்துக் களித்த இதழ்கள் புலவர்கள்
வடித்து வாழ்த்திப் பகன்றவை கேட்டு
துடித்து நின்றன நன்னன் செவிகள்.

மத்தளம் முழங்க சிறுபறை கலங்க
முத்தனை யாமும் குழலும் இனிக்க
எத்தனை யின்பம் எத்தனை யின்பம்
அத்தனைச் சிறப்பும் நன்னன் புகழே.

மானின் துள்ளல் மயிலின் அகவல்
தேனைச் சொரியும் மலரிதழ் விசம்பல்
வாணை முட்டும் வளமுடை மரங்கள்
கானகம் முழுதும் களிப்புறச் சிறக்கும்

பொருப்பின் வேந்தன் புகழுடை மன்னன்
இருப்பின் சிறப்பை இனிதே விளம்பும்
பெருங்குன் றூரர் கௌசிக னார்தம்
அரும்மலை படுகடாமோ ரானந்தப் பெருக்கே.

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து

ஆக்கம்: சு.திருப்பரங்குன்றன் (இலண்டன்)

இராகம் : மாண்டு

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

தமிழ்த்தாயே!..... தமிழ்மகளே!..... தமிழணங்கே!.....
தரணியெங்கும் தழைத்தோங்கித் தடம்பதித்த தமிழ்மரபே!
தமிழ்த்தாயே!..... தமிழ்மகளே!..... தமிழணங்கே!.....

சரணம்

புவனமதில் பூத்தவெங்கள் மூத்தமொழி வாழியவே!
புறமகமென வாழ்வியலை வகுத்தமொழி வாழியவே!
கவந்தம்போன்று தொல்காப்பிய இலக்கணத்தைக் கொடுத்தவளே!
கடல்கடந்தும் எம்முச்சுக் காற்றானாய் வாழியவே!

திருக்குறளாய் நாலடியாய் திருப்பதிகம் பாயிரமாய்
தேவாரம் காப்பியங்கள் தேம்பா வணிமுதலாய்
அரும்மொழியாய் அறமொழியாய் ஆதவனின் ஒளிப்பெருக்காய்
ஐந்திணையும் ஆளுகின்ற அற்புதமே வாழியவே!

சுத்தரங்காய் இயலிசையாய் கோலமிடும் கலைமகளே!
கோடிநிலா சேர்ந்ததுபோல் கொலுவமர்ந்த திருமகளே!
பூத்தபுதுச் செங்காந்தள் புன்னகை அழகுடையாய்
போற்றுதற்கு வார்த்தையுண்டோ வணங்குகிறோம் தாயுனையே!

சித்திரமாய்ச் சிற்பங்களாய்ச் சிறகொளிரும் மாமயிலே!
செந்தமிழாய் நாவினிலே நடனமிடும் நர்தகியே!
வித்தகியே! வெண்கடலே! வீரமுறு சோதரியே!
விரிவிண்ணே! விதைநிலமே! விழிபருகும் நாயகியே!

மூப்படைந்த முத்தமிழே! முதுமொழியே! முச்சங்கம்
வார்த்தெடுத்த வண்தமிழே! வானுயர வாழியவே!
பூப்படைந்த புதுப்பெண்ணாய் புத்தெழில் வீசுகின்ற
தார்ப்பரியம் நாமறியோம் தமிழே! நீ வாழியவே!

அன்றும்இன்றும் நாளையுமாய் ஆளுகின்ற அகத்தியமே!
அன்புபண்பு தானதர்ம மாகவுள்ள ஓளடதமே!
என்றும்நிக ரற்றவளே! ஈழத்தின் தலைமகளே!
இன்னிசையே! இனியவளே! செம்மொழியே! வாழியவே!

ஆதியிலே குமரியெனும் அறிவாய்ந்த கண்டமதில்
அலைகடலின் அணைப்பினிலே அமுதெனவே திளைத்தவளே!
பூதித்தென்றல் முகிலுரசும் புவிகுளிர மழையுதிரும்
பூமகரம் தேன்சுரக்கும் பொன்மொழியே! வாழியவே!

காத்திருப்பு....

தெளபீக் முஹம்மது நவீத், புல்மோட்டையூரான்

கணவனை வழி அனுப்பி
வைத்த விழி வாங்காமல்
சிந்தை சிதறி உடல் உருகி
பரிதவிக்கும் உயிர் மனைவி.....!!

செய்வதறியாது கணவனின்
முகம் தன் கண்ணில் உதிக்கும்
பொழுதிற்காக உயிரை கையில் பிடித்து
சருகாகும் இணைபிரியாத மனைவி.....!!

கணவன் வாசம் நுகர்ந்ததும்
ஓடோடி கட்டி அணைத்து
கண்ணீர் ஆறாக பெருமூச்சு விட்டு
நிம்மதி அடைந்து உயிர் தெழுகின்ற மனைவி.....

வலியோடு இன்பமும் கலந்த
அந்த உணர்வை வார்த்தையால் வர்ணிக்க முயன்று
தோல்வியை பரிசாக பெற்றேன்.....!!
உணர் மட்டுமே முடிந்த உணர்வு
மனைவியின் காத்திருப்பு அவளின் பிராத்தனை!!

●●● எனக்கான காலம் இன்னமும்...

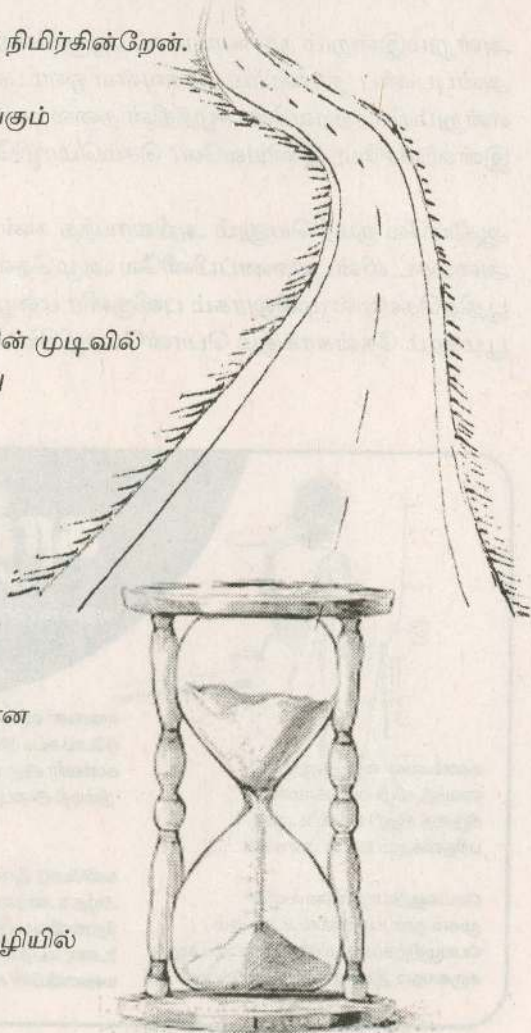
எனக்கான காலம் அலெக்ஸ்பரந்தாமன், புதுக்குடியிருப்பு
இன்னும் இருக்கென்ற
ஒரு பற்றுதலோடு எழுந்து நிமிர்கின்றேன்.

கடந்து வந்த வழிகளிலெங்கும்
கால்களை இடறிய
கடுத்தடைகளனைத்தும்
உடைந்தனவே
என் ஓர்மத்தின் பின்னே.

இருள் துழும் பொழுதுகளின் முடிவில்
ஒளி துலங்குமொரு நிகழ்வு
எந்நாளும்
படிமமாய் நிகழ்கையில்
எனக்கேது எனக்குள்
துயர் பலவும்!

அசையா மனத்துள்
இப்போ
ஆயிரம் நற்சிந்தனைகள்...
புதிய புதிய பாதைகளுக்கான
திறவுகோல்களாய் அவை.

இதோ!
எனக்கான காலம்
இன்னமும் இருக்க...
எழுந்து நிமிர்கிறேன் என்வழியில்
தொடர்ந்து நடக்க!

தேசம் விட்டு

சர்மிளன் லதிகா, வள்ளுவர்கோட்டம்,
பெரியகுளம்.

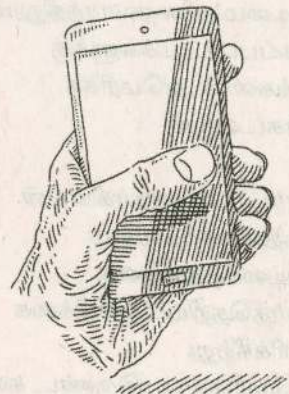
விடியலைத்தேடிய
பயணத்தினையும்
உணர்விழந்த நிலையினையும்
வலி சுமந்த வாழ்வினையும் அறிந்திடுவாயோ?

பெற்றோர் உற்றோரையும்
ஊரையும் உடையவளையும்
மறந்து பிரிந்து உடமை இழந்து
தனித்துத் தவித்திடும்
அவலத்தை நினைத்திடுவாயோ

நடைப்பிணமாய் வாழும்
நரக வாழ்க்கையையும்
ஒற்றை அறையில் உண்டு கழித்து
உறக்கம் இன்றி அயராது உழைத்து

வரம்பெற்று வந்தோமே
வாழ்வை தொலைத்தோமே
வசந்தம் தேடியே
தேசம் மறந்தோமே

சாவிலும் சாந்தமான
முகம் காணாது அலைபேசியில் நிறைவு
நிகழ்வை நிகழ்த்தும் அவலத்தைப்
பார்த்தீரோ ஏதிலி வாழ்க்கையில்

அடிமைத்துவமும் அமெரிக்காவின் மனசாட்சியும்...

பாவல மு.நி.பாஜித், தோப்பூர்.

மனிதனை மனிதன்
அடக்கி ஆள்வதும்
அல்லரசகத்தால் மாழ்வதும்
அடிமைத்தனத்தின்
அடையாளமே

கடந்து விட்ட காலத்தில்
வெள்ளை இனம்
கருப்பினத்திற்கு இட்ட கடிவாளம்
அது நிறவெறிக்கு நிரந்தர
அத்திவாரம்

உயர்குடி மக்கள் என்போர்
தாழ்குடி என்போருக்கு இட்ட
தவிர்க்கவியலா தாட்பாள்
அறுக்க முடியா அடிமைச் சங்கிலி

நீதியற்ற அக்கினி தேசத்திலும்
அடிமைச் சிறைவாசத்திலும்
அகப்பட்ட மக்களுக்கு
லிங்கனின் அமெரிக்க
பிரகடனமும்

மார்ட்டின் லூதர்கிங்கின்
மகத்தான உரையும்
அடிமைத்தனத்தை
தகர்த்தெறியும் நம்பிக்கை
ஒளிக்கீற்று
அமெரிக்கா... இருண்ட கண்ட

தொலை தூர தொழிலாளர்களை
பிடித்து வந்ததையும்
பிணி பிசைந்த போது அவர்களை
சமுத்திரத்தில் வீசியதையும்

தொழுவம் அமைத்து மனிதனை
அடைத்து தீயீட்டு குறிசுட்டு
அடையாளமிட்டு
அழைக்கப்பட்டதையும்
கூறினேன்
தொழில் வழங்கினோம்
வழிகாட்டினோம்
வாழவைத்தோம் என்றது
அமெரிக்க மனசாட்சி...

விஞ்ஞானம் வளர்ந்தது
விண்வெளி கடந்தது
இருபதாம் நூற்றாண்டில்
அடிமைத்துவ இருள் அகன்றது
அகம்பாவம் ஒழிந்தது என்றனர்...
இரும்புத்திரை இன்னும்
அகலவில்லை என்றேன் நான்.

அமெரிக்காவின் அல்லரசகத்துக்கு
ஆணவம் கொண்ட அதிகாரப்
பசிக்கு ஆப்கானும் ஈராக்
சிரியாவும் லிபியாவும்
ஆக்கிரமித்தமை அநியாயம்
என்றேன் அது உலக தீவிரவாதம்
அழிக்கப்பட வேண்டும் என்றது.

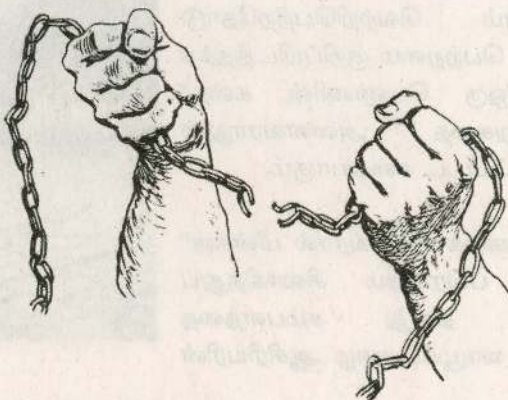
ஆபிரகாம் லிங்கனின்
அசையாக் குரலை அநியாயமாக
துப்பாக்கி ரவைகளினால்
அடக்கியதைப் போன்று
அல்லரசகமாக
முழங்கால்களினால்
முழுமையாக நசுக்கியதால்
மூச்சுத் திணறி உயிரைவிட்ட
ஜோர்ஜ் பிளயிட் பற்றி கூறினேன்
அது உள்நாட்டு இறைமை
யாரும் தலையிட முடியாது
என்றது

பலஸ்தீனத்தின்
மனிதப் படுகொலையையும்
இன உரிமை மீறலையும்
ஐ.நா செயலாளர் அதற்காக
அழுததையும்
நாடுகள் ஒன்றிணைந்தெடுத்ததை
அமுல்படுத்த முடியாது
அசிங்கப்பட்டு நின்றதையும்
கூறினேன்.

அது வாயடைத்து நின்றது
விழிபிதுங்கிச் சென்றது....

அமெரிக்காவின்
அணிகலன்களினால்
அலங்கரிக்கப்பட்ட
அல்லரசக அடிமைத்துவம்
இஸ்ரேல் மேற்குலகமெனும்
புதுவடிவில்
உலகை ஆள்கிறது
மனிதநேயம் வீழ்கிறது ...

(அல்லரசகம் = அராஜகம்)

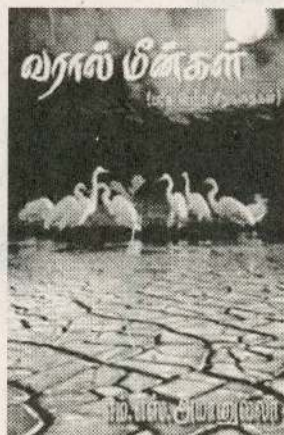

முதுமின் வாழ்வியலைச் சொல்லும் “வரால் மீன்கள்”

முதுரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட ஜனாப் எம்.எஸ்.அமானுல்லா அவர்கள் ஈழத்துப் புனைகதை வரலாற்றில் முக்கிய இடத்தனைப் பெற்றுக்காண்டவர். அவர் 1946 இல் பிறந்து ஆசிரியராகவும் அதிபராகவும் கடமையாற்றி பணி ஓய்வுபெற்றார்.

இளமைக் காலத்திலிருந்தே இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு கொண்ட அமானுல்லா அவர்கள் 1997 இல் கல்வியமைச்சு நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் “வரால் மீன்கள்” என்ற சிறுதையின் ஊடாகப் பங்குபற்றி வெற்றியும் பெற்றார்.

இதனால் ஊக்கடைந்த அமானுல்லா அவர்கள் தொடர்ந்து சிறுகதைகள் பலவற்றைத் எழுதினார். எழுதிய சிறுகதைகளைத் தொகுப்பாக்கினார். 2007 ஆம் ஆண்டில் “வரால் மீன்கள்” என்ற சிறுதைத் தொகுப்பை முதலாவது தொகுப்பாக வெளியிட்டதோடு “வரால் மீன்கள்” தேசிய “சாஹித்ய மண்டலப்” பரிசினையும் பெற்றது.

இவருடைய கதைகள் உள்நாட்டிலும், வெளிநாடுகளிலும் வெற்றிபெற்றதோடு பரிசில்களையும் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். “ஒரு பெண்ணின் கதை” என்னும் சிறுகதை அனைவராலும் பரவலாகப் பேசப்பட்ட கதையாகும்.

இவர் எழுதிய கதைகளில் “வரால் மீன்கள்” இன்று வரை பலராலும் சிலாகித்துப் பேசப்படுகிறது. தனது சம்பளத்தை மட்டுமே நம்பி வாழும் ஏழை ஆசிரியரின்

மனப் போராட்டங்களுடன் வாழ்வியல் அம்சங்களையும் இணைத்துக் கொண்டு “வரால் மீன்கள்” கதை பின்னப்பட்டுள்ளது.

தாவீது மாஸ்டருக்கு உடனடியாக செயற்படும் படியாக இடமாற்ற உத்தரவு கிடைத்த போது, விக்கித்து நின்ற அக்கணம், தான் அந்தப் பாடசாலையில் இருந்து அந்நியப்பட்டுப் போன உணர்வு ஏற்படுகின்ற காட்சியுடன் படிப்பவர்களைத் தன்னுள்ளே இழுத்துக் கொண்டு வரால் மீன் கதை மிகவும் மனதிற்கு உவப்பாகத் தொடங்குகிறது.

சிறிய காகிதத் துண்டினால் தனக்கும் அந்தப் பாடசாலைக்கும் இருந்த உறவை, நட்பைப் பிரித்துவிட முடியுமா? என்பதாக எல்லோராலும் வசதிக்கட்டண ஐயா என்று அழைக்கப்படுகின்ற தாவீது மாஸ்டரின் மனத்திடத்தனை ஆசிரியர் சித்தரிக்கும் அழகே தனியழகுதான்.

தனது பாட்டன் காலத்தில் இருந்து கற்று வந்த பாடசாலையில் தனது மகனும் அங்குதான் கற்கவேண்டி இருப்பதாக எண்ணிக்கொண்டார். கற்பித்தலோடு, நிர்வாக வேலைகளிலும் அதீத ஈடுபாடு காட்டி வந்தார். இருபது ஆண்டுகளாக, அதே வகுப்பறை, இடதுகையுடைந்த அதே கதிரையில் அந்தச்சிம்மாசனத்திற்கு இனியார்? வரப்போகிறார்கள் என கேலியும் கிண்டலுமாகக் கூறும் இடம் நம்மை அப்படியே கதையுடன் கட்டிப்போட்டு விடுகிறது.

தாவீது மாஸ்டரின் துணைவியாரை அறிமுகம் செய்து வைக்கும் போதும் மகள் கதீஜாவை திருமணம் செய்து வைக்கும் போதும் கையாளும் எழுத்துநடை மூதூருக்கே தனியுடைமை எனலாம்.

சிறிய வீட்டினைக் கட்டிக் கொடுத்த கையோடு தந்தையார் சாவடையும் போது நமது மனதை சோகத்தின் எல்லைவரை தனது எழுத்துக்களால் கூட்டிச்சென்று விடுகின்றார் கதையாசிரியர் அமானுல்லா அவர்கள். இந்த வீட்டிலே வாழமுடியாது என்று நினைத்ததாலோ என்னவோ பதினேழு ஆண்டுகள் அவளுக்குக் குழந்தை பிறக்காமல் போனது என புதுமைப்பித்தன் பாணியில்

ஆசிரியர் கேலியும் கிண்டலுமாகக் சொல்லிச் செல்லுவது நம்மை ஏதோவொரு வெற்றிடத்திற்குக் கூட்டிச்செல்கின்றது.

நண்பர்களின் கேலிப் பேச்சுக்களுக்கு மத்தியில் கதீஜா ஆண் குழந்தையைப் பெற்றுக் கொண்டமைதான் சிலவேளைகளில் அவளுடைய ஆஸ்மா நோய் வந்தமைக்குக் காரணமோ? என்ற எண்ணம் வரும் போது குழந்தை பிறக்காலே விட்டிருக்கலாம் என்று நினைத்து மாஸ்டர் வருந்தும் இடம் தான் நமக்குச் சற்று உறுத்தலாக இருக்கிறது. அறிவியல் ஆசிரியரான கதையின் ஆசிரியர் அமாமுல்லா அவர்கள் எவ்வாறு அவ்வாறானதோரு கருத்திற்கு தன்னை உடன்பட வைத்தார் என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

அல்லிக்காட்டுப் பாடசாலைக்கு இடமாற்றம் கிடைத்த போது தனக்கும் குடும்பத்திற்கும் இதனால் எத்தகைய நட்பும் ஏற்படும் என்பதை முதன்முறையாக தனது தொழிலையும், குடும்பத்தையும் இணைத்துப் பார்த்துச் சிந்திக்கிறார். இது ஓர் ஏழை ஆசிரியரது மனப் போராட்டங்களையே கதை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

பகல் பொழுதெல்லாம் அல்லிக் காட்டில் கழியப் போகிறது. வெப்பம், குளிர் வந்தால் மனைவி கிழிந்த பாய் போல கருண்டு விடுவாள். கடமை தவறாத தாவீது மாஸ்டர் "எல்லாம் இறைவன் விட்டவழி" என்று நினைத்து ஆறுதல் அடையும் போது நாமும் தாவீது ஆசிரியருடன் ஆறுதல்படக் கூடியதாக கதையை அற்புதமாக நகர்த்தியிருக்கிறார்.

"எப்படி அவ்வளவு தூரம் இடமாத்துறது? இது ஆண்டவனுக்கு அடுக்குமா?" கதீஜா வீட்டுச் சூழலைச் சொல்லிப் புலம்புவதும் குமுகாயப் பிரக்ஞையுள்ள பாத்திரமாக தாவீது மாஸ்டரை படைத்துள்ளமையும் கதையாசிரியரின் திறமான உத்தி எனலாம்.

"எழுத்தாளன் ஒருவன் உருவாக்க வேண்டியது ஆளுமையும், மாதிரித் தன்மையும் சிறப்பும் கொண்ட பாத்திரங்களையென்றி, தனது ஒலிபெருக்கிகளையல்ல" என்ற மார்க்சின் கருத்துக்களை இந்த இடத்தில் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல் சிறப்பானதாகும். இக்கதையில் வரும்

ஒவ்வொரு பாத்திரமும் சிற்பங்களாக செதுக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். ஆசிரியரின் ஒலிபெருக்கியாக இவை அமையவில்லை எனத் துணிந்து சொல்லலாம்.

அல்லிக்காட்டை கீழுள்ளவாறு அறிமுகம் செய்து வைக்கிறார். "காலைக் காற்று முற்றிய நெற்கதிர்களில் மோதிவிட்டு பிடரிப்பக்கம் அலையாகப் புகுந்து செல்வதில் சுகம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. சீதக்காதியை நோக்கி முத்தாமணக்கு, கைவிரித்தது போல அடக்கமாகத் தாமரைகள் இப்போதுதான் முகையவிழ்ந்து அவரை வரவேற்றன. எனக்கும் இந்த இடமாற்றத்திற்கும் தொடர்பில்லை என்பது போல கானாங்கோழிகள் நீருக்குள் பாய்ந்து ஓடின."

இவ்வாறாக கதைப் பின்னலுக்கு ஏற்றபடி வர்ணனைகளைச் சொல்லும் போது நாம் பள்ளிக்காலத்தில் படித்த போதிருந்த பழைய நினைவுகளை இடையிடையே வந்து போகச் செய்யும் விதமாக கதையை நகர்த்திய விதம் சிறப்பெனலாம்.

கட்டுக்கதிர்களை மாட்டுவண்டியிலே நிறைய ஏற்றி நிறைமாதக் கர்ப்பிணி போல் அது நடுவீதியை அடைத்துக் கொண்டு நிற்க, இடுப்பளவு தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் "வரால்மீன்கள்" அதனை சிலர் விலை பேசிக்கொண்டிருக்க, மிதிவண்டியையும் கொண்டு செல்ல இயலாமல் இருக்கிறது. வரால்மீன்களைப் பார்த்து வாங்க ஆசைப் படும் வாங்க முடியாமல் தாவிது தனது ஆசைக்கு ஆப்பு வைத்துவிட்டுக் கடந்து செல்லும் போது மனித வாழ்வியல் அம்சங்களை கதாசிரியர் அழகுறக் காட்டிச் செல்லுகின்றார்.

அதிபரின் தாமத வருகையைச் சொல்வதன் மூலம் பள்ளிக் கடமையில் கல்வியாளன் ஒருவரின் நேரமுகாமையையும் மூக்கைத் துளைத் தெடுக்கும் மாம்பூக்களின் வாசனையைச் சொல்வதன் மூலம் இயற்கையுடன் மனிதனின் இயல்பான தொடர்பையும் நூற்றுக்கும் அதிகமான நிறக்கொக்குகள் "சடசட" வென சிறகடித்துப் பறந்து சென்று அல்லிக்குளத்தில் தரையிறங்குவதைச் சொல்வதன் மூலம் கதையின் அழகியலையும் சொல்லி கதையாசிரியர் வாசகர்களை அந்த எழில் நிறைந்த கிராமத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறார். தாவீது

மாஸ்டர் பற்றி அறிந்த பாடசாலை
அதிபர் "வரால் மீன்கள்" சாதாரண
மீன்களல்ல வைராக்கியம்
கொண்டவை: எல்லா இரைகளையும்
அது உண்ணாது உயிர்மீன், உயிர்
இறால் இப்படித்தான் சாப்பிடும்.
செத்த இறால், மீன்களை அது
உண்ணாது சாகவேண்டிய நிலை

வந்தாலும் அதன் குணம் மாறாது என வரால்மீன்கள் பற்றிய அதன்
பண்புகளைக் கூறும் கதையாசிரியர் வரால் மீன்களைத் தாவீது
மாஸ்டரின் இயல்புகளுடன் ஒப்பிட்டு குறியீடாகச் சொல்லும்
கதாசிரியரின் திறமான உத்தியை எண்ணி வியக்காமல் இருக்க
முடியவில்லை.

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் "கதைகளின் தலைப்புகள்
புதினங்களில் சிறப்பாக அமைதல் வேண்டும்" என்கிறார். அவரின்
கூற்று இக்கதைக்குப் பொருந்தி விட்டது எனலாம். பள்ளியிலுள்ள
பொருட்கள், பொதுச்சொத்துகள், அவை தனிப்பட்டவர்களுக்குச்
சொந்தமானதல்ல என்ற பொதுப்பண்பினை உணர்த்துவதற்காக
தாவீது ஆசிரியர் வீட்டுக்கு அவசர அவசரமாக வரும்போது தனது
மகனின் வாயில் இருந்த மாங்காயை(பள்ளி மாமரத்தில் பறித்தவை)
தன் விரல்களை மகனின் வாயில் விட்டு எடுத்து எறிந்த செயல்
மூலமாக சொல்லியிருப்பதானது தற்காலத்தில் இக்கதையினைப்
படிக்கும் சில பள்ளி முதல்வர்களின் மனதைக் குடைந்தெடுத்து
விடும் எனலாம்.

கதையின் முடிவு முடியாமலே முடிகின்ற கதை "முடிவை நீங்களே
முடிவெடுங்கள்" என்று சொல்லி முடித்திருக்கும் விதம்தான்
இன்றுவரை "வரால்மீன்" முடிவில்லாது படித்தோரது எல்லோர்
மனங்களிலும் நிலைத்து நிற்கின்றது என்றால் எள்ளளவும்
மிகையவில்லை.

கனகசூரியம் யோகானந்தன்,
சம்பூர், திருக்கோணமலை

Distributor for

deli
PRODUCTS

JK COPIER
PHOTOCOPY PAPER

i copier
Premium Multipurpose Paper

SINARA SPECTRA
COLOUR PHOTO COPY PAPER

TEN
Ball Pens & CYbooks

NATARAJ
PRODUCTS

PNT STATIONERY
& PRINTING SOLUTION

Whole Sale & Retail

- Office stationery
- Student Stationery
- Printing Ink & toners
- Papers & Boards
- Printing Accessories
- Binding Atccessories
- Rubber Stamp Materials
- Computer Forms
- Thermal Papers
- Quilty input goods
- Other Stationery Items

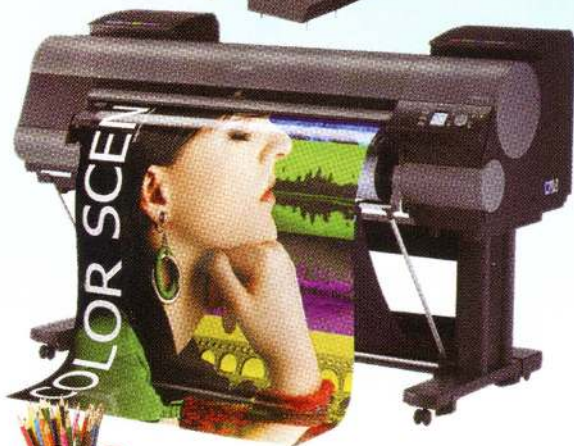
📍 Mill Road, Vavuniya.

✉ pntstationery@gmail.com

📘 ntstationery

POIHAI
PRINTING PRESS

📍 Kandasamy Kovil Road, Vavuniya.

✉ poihaiprinting@gmail.com

✉ poihaipc@gmail.com

📘 poihaiprinting

☎ 024 2229632, 0762647167

☎ 024 2228088 / 077 3747 167

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்...

தரணியெங்கும் தமிழ் பரப்பும்
இது உங்கள் வானொலி ஜேர்மன்

யோகம்திலகேஷ் வானொலி

அமரர் அவைத் தென்றல் வல்லிபுரம்

திலகேஸ்வரன்

சிரேஸ்ட் அறிவிப்பாளர்
வானொலி ஸ்தாபகர்

RJ மேனன்

திருமதி.சுபாஜினி

வானொலி பணிப்பாளர் / நிகழ்ச்சி
ஒருகிணைப்பாளர்

RJ டன்ஸ்ரன்

RJ கார்த்திக்

24 மணி நேரமும்
நமது வானொலியை
கேட்டு மகிழ

RJ ஹாமிஷா

www.yokamthilakesh.com

